

ΚΟΦΡΑΣΗ ΚΘΕΣΗ

ΠΕΙΘΩ

ΔΟΚΙΜΙ

Ο ΕΡΕΥΝ

ΗΤΙ Η Ε

ΓΑΣΙ

ΑΖΩ ΚΑΙ

ΕΝΙΑΙΟ ΛΥΚΕΙΟ ΤΕΥΧΟΣ Γ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΑΘΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Ε΄

ΑΕ ΚΟΦΡΑΣΗ ΚΘΕΣΗ

**ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ
ΤΕΥΧΟΣ Γ΄**

ΤΟΜΟΣ Ε΄

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ**

**Συγγραφή: Χρίστος Λ. Τσολάκης,
Κυριακή Αδαλόγλου, Άβρα Αυδή,
Νίκος Γρηγοριάδης, Ανθούλα
Δανιήλ, Ιωάννα Ζερβού, Ελένη
Λόππα, Διονύσης Τάνης**

**Συντονισμός πρώτης γραφής:
Δημήτρης Τομπαΐδης**

**Πρώτη αναθεώρηση: Χρίστος Λ.
Τσολάκης, Κυριακή Αδαλόγλου,
Άβρα Αυδή, Νίκος Γρηγοριάδης,
Ανθούλα Δανιήλ, Ιωάννα Ζερβού,
Ελένη Λόππα, Διονύσης Τάνης,
Βαγγέλης Ιντζίδης**

**ΓΙΑ ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΛΥΚΕΙΟ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΜΕΝΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΕΥΧΟΣ Γ**

ΤΟΜΟΣ Ε΄

**ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ – ΑΘΗΝΑ**

**Συγγραφική Ομάδα Δεύτερης
Αναθεώρησης**

ΧΡΙΣΤΟΣ Λ. ΤΣΟΛΑΚΗΣ

Καθηγητής του Αριστοτελείου
Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ΚΥΡΙΑΚΗ ΑΔΑΛΟΓΛΟΥ

Δρ. Φιλολογίας, Σχολική Σύμβουλος

ΑΒΡΑ ΑΥΔΗ

Φιλολόγος, Καθηγήτρια

Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

ΝΙΚΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

Φιλολόγος, π. Σχολικός Σύμβουλος

ΑΝΘΟΥΛΑ ΔΑΝΙΗΛ

Φιλολόγος, Καθηγήτρια

Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

ΙΩΑΝΝΑ ΖΕΡΒΟΥ

Φιλολόγος, Καθηγήτρια

Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης

ΕΛΕΝΗ ΛΟΠΠΑ

Δρ. Φιλολογίας, Σχολική Σύμβουλος

ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΤΑΝΗΣ

Φιλολόγος, π. Σχολικός Σύμβουλος

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΙΝΤΖΙΔΗΣ

Φιλολόγος

**Υπεύθυνος για το Παιδαγωγικό
Ινστιτούτο**

ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΜΗΤΣΗΣ

**Αντιπρόεδρος και Πρόεδρος του
Τμήματος Β/θμιας του Π. Ι.**

Καλλιτεχνική Επιμέλεια

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΟΥΠΗΣ

ΕΙΡΗΝΗ ΧΑΤΖΗ

Επεξεργασία Επιμέλεια

Ειρήνη Χατζή

ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΓΙΑ
ΜΑΘΗΤΕΣ ΜΕ ΜΕΙΩΜΕΝΗ ΟΡΑΣΗ

Ομάδα Εργασίας του
Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής

Άννα Σπανάκη
Χρυσή Μπομπαρίδου
(επιμέλεια)

ΤΟΜΟΣ Ε΄

δοκίμιο

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

ΣΥΜΒΟΛΑ

ΘΕΩΡΙΑ

ΑΣΚΗΣΗ

**ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΗ
ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ**

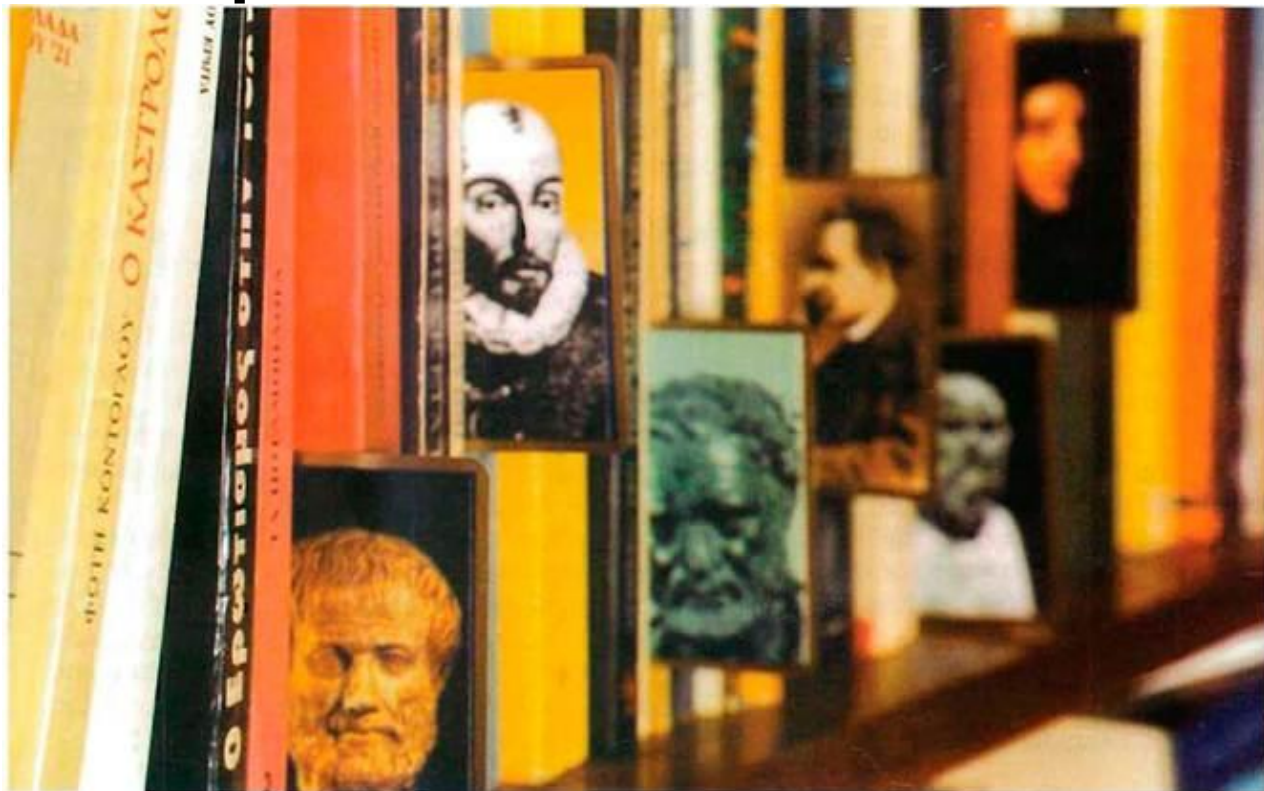
**χρωματιστή
σελίδα**

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΟΚΙΜΙΟΥ

Τα βασικά χαρακτηριστικά και η ιδιοτυπία του δοκιμίου, όπως επισημάνθηκαν παραπάνω, μπορεί να ανιχνευτούν και από την ως τώρα διαδρομή του μέσα στο χρόνο. Αν και πατέρας του είδους θεωρείται ο Michael de Montaigne (Μιχαήλ ντε Μονταίνι: 1533-1592), και επομένως "ο όρος δοκίμιο είναι πρόσφατος", δοκιμιακά κείμενα βρίσκουμε ακόμη και στους αρχαίους χρόνους (Διάλογοι του Πλάτωνα, Εκκλησιαστής και Παροιμίες της Π. Διαθήκης, Επιστολές του Πλίνιου και του Σενέκα, Χαρακτήρες του Θεόφραστου, Ηθικά του Πλούταρχου, Διάλογοι του Κικέρωνα, Στοχασμοί του Μάρκου Αυρηλίου κ.ά.)

Όμως το δοκίμιο αποκτά τον ιδιότυπο χαρακτήρα του με τον Μονταίνι, ο οποίος στο βιβλίο του *Essais* (Δοκίμια) κατέγραψε τις σκέψεις του γύρω από θέματα που αφορούν τον άνθρωπο, τη φιλοσοφία, την ηθική και τους θεσμούς με βάση την προσωπική ζωή του και τις εμπειρίες του. Ο τίτλος κρύβει των γραπτών του υπαινίσσεται την ελευθερία στην πραγμάτευση των θεμάτων του και τον αντιδογματισμό τους. Όπως χαρακτηριστικά σημειώνει, η ψυχή του "μαθητεύει και δοκιμάζει τον εαυτό της". Πράγμα που σημαίνει ότι δεν καταλήγει σε οριστικά συμπεράσματα, αλλά διατυπώνει απλώς "προβληματισμούς", "απόψεις", "στοχασμούς", "ερωτήματα" και "ζητήματα", "θέσεις" και "στάσεις". Αυτό προσδίδει στα δοκίμιά του έναν υποκειμενικό

χαρακτήρα, έλλειψη επιστημονικής τεκμηρίωσης αλλά και λογοτεχνική ποιότητα.

Στην Αγγλία το δοκίμιο εγκαινιάστηκε από τον Μπέικον (Sir Francis Bacon: 1561 -1626), που γνώριζε μερικά από τα δοκίμια του Μονταί-νι. Τα δικά του Essays είναι σύντομα, πυκνά αλλά ξεκάθαρα, με ουσι-αστικές παρατηρήσεις πάνω σε ποικίλα θέματα, με ιδέες που έχουν θέση σε μεγάλα φιλοσοφικά έργα,

αλλά που αξίζουν να καταγραφούν και σ' ένα δοκίμιο. Αντίθετα δηλαδή με το Μονταίνι, ο Άγγλος στοχαστής ξεκινάει από τις εκδηλώσεις και τη συμπεριφορά των άλλων και προσπαθεί να φτάσει σε συμπεράσματα με αυστηρή επιστημονική μέθοδο. Με το ύφος του, το ζωηρό και πυκνό, ξεκόβει από τη χαριτωμένη πολυλογία του Γάλλου ομοτέχνου του. Με τα δοκίμιά του επιδιώκει όχι μόνο να τέρψει αλλά και να διδάξει. Παρά τις διαφορές τους όμως και οι δυο είναι γνήσια δημιουργήματα της Αναγέννησης. Όμως το δοκίμιο θα φτάσει στην πλήρη ανάπτυξή του μετά τον ανήσυχο, θρησκευτικά και πολιτικά, 17ο αιώνα - με το τέλος των θρησκευτικών πολέμων και τη διακήρυξη των πολιτικών δικαιωμάτων (1689). Στον αιώνα αυτόν το δοκίμιο πραγμα-

τεύεται μια τέτοια ποικιλία θεμάτων, ώστε μπορούμε να πούμε ότι διαμορφώνονται πια όλοι οι βασικοί τύποι δοκιμίων των μεταγενέστερων αιώνων. Σημαντικό δοκιμιακό έργο αποτελεί το "Δοκίμιο για την ανθρώπινη νόηση" (1690) του Τζων Λοκ (John Lock: 1632-1704), στο οποίο, όπως σημειώνει "διερευνά τις πηγές, τη μορφή και την έκταση της ανθρώπινης γνώσης, σε συνδυασμό με τα βάρη και τους βαθμούς πίστης, γνώμης και παραδοχής". Το δοκίμιο αυτό είναι από τα πιο αντιπροσωπευτικά έργα του αγγλικού εμπειρισμού, και του κριτικού ρεαλισμού, με ένα λόγο που τον χαρακτηρίζει ακριβολογία και τέλεια σαφήνεια.

Η εποχή της ακμής του δοκιμίου είναι ο 18ος αιώνας. Οι σπουδαιότεροι δοκιμιογράφοι είναι ο Άγγλος

Δαβίδ Χιουμ (David Hume: 1711-1776) και ο Γάλλος Βολταίρος (F. Voltaire: 1694-1778). Ο πρώτος, στο έργο του "Δοκίμια ηθικά, πολιτικά και φιλολογικά", εκθέτει τις απόψεις του πάνω στα θέματα αυτά. Θεωρεί τα δοκίμιά του "γέφυρα επικοινωνίας σοβαρών συγγραφέων με απλούστερους αναγνώστες". Ο δεύτερος εισάγει στο έργο του "Δοκίμιο για τα έθιμα και το πνεύμα των εθνών" περισσότερα στοιχεία μελέτης πάνω σε θέματα κυρίως πολιτισμού.

Από το 19ο αιώνα και ως τις μέρες μας, το δοκίμιο προσανατολίζεται όλο και περισσότερο στη λογοτεχνική και καλλιτεχνική κριτική, την επικαιρική φιλοσοφία πάνω σε θέματα πολιτικής, ηθικής, κοινωνικής και πνευματικής ζωής, καθώς και στην πραγμάτευση θεμάτων οικονομίας, ιατρικής, περιβάλλοντος

και τεχνολογίας. Οι δοκιμιογράφοι επικοινωνούν "φιλικά με το μεγάλο αναγνωστικό κοινό" (Ε. Π. Παπανούτσος).

Θα ήταν μάταιο, αλλά και ανώφελο, να προσπαθήσει κανείς να καταγράψει σ' ένα διδακτικό βιβλίο όλα τα ονόματα των σύγχρονων ξένων δοκιμιογράφων και το έργο τους. Ωστόσο μερικοί είναι τόσο γνωστοί που θα ήταν παράλειψη να μην τους αναφέρουμε. Εξάλλου πολλά έργα τους έχουν μεταφραστεί στα ελληνικά. Έτσι κάποιοι από σας θα έχετε διαβάσει δοκίμια του Ι. Ταιν, του Τ. Σ. Έλιοτ, του Ράιχ, του Φρομ, του Σαφ, του Μαρκούζε, του Μπαρτ, του Έκο κ.ά.

Μέσα στα ίδια ρευστά όρια του είδους μπορούμε να περιλάβουμε στη χορεία των δοκιμιογράφων λογοτέχνες και επιστήμονες, όταν δεν

γράφουν καθαρή λογοτεχνία ή κείμενα αυστηρά επιστημονικά, αλλά κινούνται σε μια περιοχή κριτικού προβληματισμού και πνευματικής ανησυχίας.

Απαρχές του ελληνικού δοκιμίου μπορεί να θεωρηθούν κείμενα της εποχής του νεοελληνικού διαφωτισμού (Δ. Καταρτζή, Α. Κοραή, Ι. Βηλαρά) ή άλλα μεταγενέστερα με θέμα τους τη γλώσσα (Ο διάλογος του Δ. Σολωμού, Η φιλολογική μας γλώσσα του Ιακ. Πολυλά, τα κείμενα των πρώτων δημοτικιστών: Γιάννη Ψυχάρη, Αργ. Εφταλιώτη, Αλ. Πάλλη). Η διαμόρφωσή του όμως συντελείται στις πρώτες δεκαετίες του αιώνα μας, με τα μεγάλα εθνικά, κοινωνικά, πνευματικά προβλήματα που απασχολούν έντονα τον ελληνισμό. Με το πρόβλημα της πολιτιστικής μας ταυτότητας κατα-

πιάνονται ο Περ. Γιαννόπουλος, ο Ίωνας Δραγούμης·με την παιδεία και τη γλώσσα ο Δελμούζος, ο Γληνός και ο Τριανταφυλλίδης·με τα λογοτεχνικά θέματα ο Εμμ. Ροΐδης, ο Κ. Παλαμάς και Γ. Ξενόπουλος, Γ. Αποστολάκης, Κ. Βάρναλης.

Δοκίμια όμως με την καθαρή μορφή τους γράφονται μετά το 1930. Συγκεκριμένα το 1929 με τα άρθρα και το δοκίμιο του Γ. Θεοτοκά "Ελεύθερο πνεύμα" αρχίζει η περίοδος του δοκιμίου. Ακολουθούν πολλοί δοκιμιογράφοι που ασχολούνται κυρίως με τα λογοτεχνικά και αισθητικά θέματα (Κλέων Παράσχος, Τ. Άγρας, Α. Καραντώνης, Π. Πρεβελάκης, Νικόλας Κάλλας, Δημ. Νικολαρεΐζης, Ζ. Λορεντζάτος αλλά και Γ. Σεφέρης, Οδ. Ελύτης, Β. Βαρίκας κ.ά), με προβλήματα του καιρού μας (Α. Τερζάκης, Ι. Μ. Πα-

**ναγιωτόπουλος, Αιμ. Χουρμούζιος
κ.ά), με εκπαιδευτικά, αλλά και αι-
σθητικά και κοινωνικά, ο Ε. Π.
Παπανούτσος, κ.ά.**

ΑΡΘΡΟ

Το άρθρο είναι δημοσίευμα σε εφημερίδα ή σε περιοδικό που πραγματεύεται ένα ειδικό, επίκαιρο θέμα γενικού ενδιαφέροντος. Με το κύριο άρθρο, που δημοσιεύεται στην πρώτη σελίδα, η εφημερίδα εκφράζει τη γνώμη της για το σημαντικότερο γεγονός της ημέρας. Το κύριο άρθρο είναι ανυπόγραφο ή ενυπόγραφο και γράφεται ή από τον εκδότη, το διευθυντή, τον αρχισυντάκτη της εφημερίδας ή και από έναν ειδικό συνεργάτη (αρθρογράφο) [που βρίσκεται στην ιεραρχία μετά τον αρχισυντάκτη]. Εκτός από κύριο άρθρο δημοσιεύονται στον τύπο και άλλα άρθρα ποικίλου περιεχομένου (οικονομικού, πολιτικού, κοινωνικού) με τα οποία οι δημο-

σιογράφοι αναλύουν και σχολιάζουν τις κυριότερες ειδήσεις. Συχνά, ωστόσο, στον τύπο εκτός από τους δημοσιογράφους, αρθρογραφούν και άλλοι, π.χ. επιστήμονες, συγγραφείς, πολιτικοί, καλλιτέχνες, ως τακτικοί ή περιστασιακοί συνεργάτες, για να εκφράσουν τις απόψεις τους πάνω σε ποικίλα θέματα που άπτονται της επικαιρότητας. Τα άρθρα αυτά δημοσιεύονται κάτω από διάφορους τίτλους π.χ. «Ιδέες», «Γνώμες», «Διάλογος» κτλ. ή κατατάσσονται σε θεματικές ενότητες π.χ. «Υγεία», «Επιστήμη», «Κοινωνία» κτλ. Εκτός από τα παραπάνω άρθρα που αφορμώνται από την επικαιρότητα και δημοσιεύονται σε εφημερίδες και περιοδικά ποικίλης ύλης, υπάρχουν και τα καθαρά επιστημονικά άρθρα, που παρακολουθούν τις εξελίξεις της επιστήμης σε

διάφορους τομείς. Τα άρθρα αυτά δημοσιεύονται σε ειδικά έγκριτα επιστημονικά περιοδικά και απευθύνονται σε κοινό με ειδικές γνώσεις πάνω σε κάποιον επιστημονικό τομέα.

Γιατί (μας) συνεπαίρνει το ποδόσφαιρο

Του Δ. Δημητράκου

Η ομάδα ενώνει οπαδούς, γίνεται «ιδεολογία», παρέχει σύμβολα, σημαίες, ύμνους και χρώματα. Στη φωτογραφία ολλανδός φίλαθλος με τα χρώματα της ομάδας του πανηγυρίζει τη νίκη επί της Ν. Κορέας στο Μουντιάλ της Γαλλίας

Είχα πάντα την απορία γιατί επικρατεί στην Ελλάδα η ισπανική ε-

**«Το ποδό-
σφαιρο με
τις άγριες
χαρές και τις
ταπεινωτικές
λύπες που
προκαλεί,
συμπυκνώ-
νει και συμ-
βολίζει τον
ρόλο που έ-
χει αναλάβει
το ανδρικό
φύλο στο αν-
θρώπινο εί-
δος, ανεξαρ-
τήτως ιστο-
ρικής περιό-
δου ή πολιτι-
στικού περι-
γυρου»**

**πωνυμία "Μουντι-
άλ" για το γεγονός
των ημερών. Η α-
πορία μου αυτή δεν
αποτελεί μόνο αδυ-
ναμία κατανόησης,
αλλά και πραγμα-
τική αμηχανία
μπρος σ' ένα ακόμη
σύμπτωμα της πα-
γκοσμιοποίησης,
όπως βιώνεται
στον χώρο του μα-
ζικού αθλητισμού
προτιμάται στον το-
πο μας το τρισύλ-
λαβο "Μουντιάλ" -
προφερόμενο ό-
πως -όπως - από
τον πολυσύλλαβο
σιδηρόδρομο "Πα-
γκόσμιο Κύπελλο**

Ποδοσφαίρου" Όπως όμως και αν ονομάζεται ή προφέρεται αυτό, δεν παύει από το να κυριαρχεί σε παγκόσμια κλίμακα. Κανένας, ακόμη και ο πιο άσχετος με το ποδόσφαιρο - όπως ο γράφων - δεν μένει ασυγκίνητος από αυτό. Από την Ιαπωνία ως το Καμερούν και από τη Χιλή ως τη Ρωσία, το ποδόσφαιρο είναι σήμερα η κοινή συνισταμένη των λαών, με αποκορύφωμα το Μουντιάλ.

Μπορεί κανείς να αναρωτηθεί ως προς την αιτία για αυτό. Δύο είναι τα ερωτήματα που προκύπτουν. Το πρώτο έχει να κάνει με την παγκοσμιότητα του ενδιαφέροντος που προκαλεί ένα αθλητικό γεγονός, το οποίο από τη φύση του δεν μπορεί να έχει καθοριστικές επιπτώσεις στις κοινωνίες, σε αντίθεση με ένα μείζονος σημασίας πολιτικό ή οικο-

νομικό γεγονός. Το δεύτερο και βασικό ερώτημα αφορά άμεσα το ίδιο το άθλημα. Γιατί ειδικά το ποδόσφαιρο - και όχι το τένις, το κρίκετ, η κολύμβηση, ο κλασικός αθλητισμός ή ακόμη και το θεαματικότατο μπάσκετ - να συγκινεί και να συνεπαίρνει εκατοντάδες εκατομμύρια ανθρώπους ανά την υφήλιο αδιακρίτως πολιτιστικής παράδοσης, φυλής, ιστορίας και κοινωνικών συνθηκών;

Η ψυχαγωγία του όχλου

Η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι ότι η σημερινή κοινωνία είναι μαζική και μάλιστα παγκόσμια, εφόσον τα μέσα πληροφόρησης είναι μαζικά και άμεσα. Αλλά και η διασκέδαση του ευρύτατου κοινού έχει μαζικό χαρακτήρα. Αυτό το γεγονός όμως δεν είναι καινούργιο. Έχει να

κάνει με τη μαζικότητα της ζωής των μεγάλων πόλεων από την εποχή της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας. Ήδη από τον καιρό της αρχαιότητας το ρωμαϊκό αμφιθέατρο αποτελεί τη γνωστότερη, όχι όμως και τη μοναδική περίπτωση μαζικού θεάματος συνυφασμένου με τον αμείλικτο χαρακτήρα της ατομικής και ομαδικής πάλης. Ας το πούμε απλά: στα μεγάλα αστικά κέντρα η πραγματική ψυχαγωγία των μαζών γίνεται στο ρωμαϊκό ιπποδρόμιο και όχι στο κλασικό αθηναϊκό θέατρο, ούτε στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Η ψυχαγωγία του όχλου απαιτεί θέαμα βίαιης και σκληρής σύγκρουσης μεταξύ ατόμων ή ομάδων. Και αυτό το θέαμα για πρώτη φορά παρέχεται σε μαζική κλίμακα στο ρωμαϊκό αμφιθέατρο.

Στη σύγχρονη εποχή ο κινηματογράφος και ακόμη περισσότερο η τηλεόραση παρέχουν διέξοδο στην ανάγκη τέτοιου θεάματος σε κολοσιαία κλίμακα. Συγχρόνως η σύγχρονη αρχιτεκτονική παρέχει αυτό το θέαμα σε δεκάδες χιλιάδες φιλάθλους μέσα στα τεράστια χωρητικότητας στάδια και γήπεδα. Το περίεργο όμως είναι η παγκόσμια σύμπνοια γύρω από το ποδόσφαιρο. Η ατομική ένταση και η ευγένεια του τένις προσελκύουν μεγάλα πλήθη σήμερα, όχι όμως υπέρογκα. Από την άλλη μεριά, η ταυρομαχία, ένα θέαμα απίστευτης σκληρότητας και αγριότητας, προσελκύει τα πλήθη, αλλά μόνο μέσα στα όρια μιας συγκεκριμένης πολιτιστικής παράδοσης, που είναι ισπανογενής κατά βάση. Μόνο το ποδόσφαιρο ενώνει τους πάντες και έχει γίνει σήμερα

όχι απλώς το παγκόσμιο άθλημα, αλλά η παγκόσμια θρησκεία·κατά τον γάλλο ακαδημαϊκό Jean d'Ormesson, το νέο "όπιο του λαού".

Το ποδόσφαιρο ως θέαμα αναμφισβήτητα προσφέρει κάτι το μοναδικό. Πρώτα πρώτα, συνδυάζει θαυμαστές ατομικές επιδόσεις με ομαδικό συντονισμό και αποτελεσματική στρατηγική. Κατά δεύτερο λόγο, ο συνδυασμός σκληρότητας, αντοχής, τεχνικής και "ευφυΐας των ποδιών" διακρίνει το ποδόσφαιρο από όλα τα άλλα αθλήματα. Είναι σκληρό αγώνισμα, συχνά βάνουσο, όπως δεν είναι το βόλεϊ ή το μπάσκετ. Είναι μοναδικό άθλημα, σε αντίθεση με το ακόμη σκληρότερο από αυτό, που είναι η πυγμαχία.

Συλλογική ταύτιση

Η ομάδα, σε αντίθεση με τα άτομα, ενώνει οπαδούς, γίνεται "ιδεολογία", απαιτεί προσήλωση και σύμπνοια, παρέχει σύμβολα, σημαίες, ύμνους και χρώματα. Ο καθένας μπορεί να γίνει "μέλος" της ομάδας γινόμενος οπαδός της. Είναι επομένως εύλογο να υποδουλώνονται σε αυτό οι πάντες όχι μόνο οι φανατικοί "αφιθιονάδος" του ποδοσφαίρου, αλλά και όλοι οι άλλοι – πολιτικοί, ιεράρχες, τραγουδιστές, διαμορφωτές κοινής γνώμης. Κανένας δεν τολμά να αντιπαρατεθεί ή να περιφρονήσει ανοιχτά αυτόν τον μοντέρνο θεό. Διότι ακόμη και τα μετρα και οι διαμαρτυρίες κατά των ταραχοποιών, δεν αφορούν άμεσα το άθλημα του ποδοσφαίρου, εφόσον, κατά το κοινώς λεγόμενον,

τους "χούλιγκαν" πολλοί εμίσησαν, το δε ποδόσφαιρον ουδείς.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο το Μουντιάλ και μόνο το Μουντιάλ εγείρει τόσα πάθη, κινητοποιεί τόσα εκατομμύρια οπαδούς στις πέντε ηπείρους και προσφέρει τέτοιες οικονομικές ευκαιρίες σε μεγάλους επενδυτές. Το ανδρικό - ως επί το πλείστον - κοινό συγκινείται περισσότερο από το ποδόσφαιρο σε σύγκριση με οποιαδήποτε άλλη άθληση. Είναι ένα παιχνίδι επιθετικό, ομαδικό, εξισωτικό, που ο καθένας παίζει ή έχει παίξει στα χρόνια της νεανικής ηλικίας του. Επιπλέον, είναι το κατ' εξοχήν παιχνίδι, που επιτρέπει την ομαδοποίηση μαζών, τη συλλογική ταύτιση μέσα από μια μαχόμενη ομάδα, ορατή και συγκεκριμένη. Η ταύτιση ενός ατόμου με το έθνος, με ένα κόμμα ή μια ιδεο-

λογία, ακόμη και όταν παίρνει επιθετική μορφή, προϋποθέτει τη δυνατότητα αφαίρεσης. Αντίθετα, η ταύτιση με τον Ολυμπιακό ή την Τοτεναμ δεν έχει τίποτε το αφηρημένο.

Η ανδρική "επιθετικότητα"

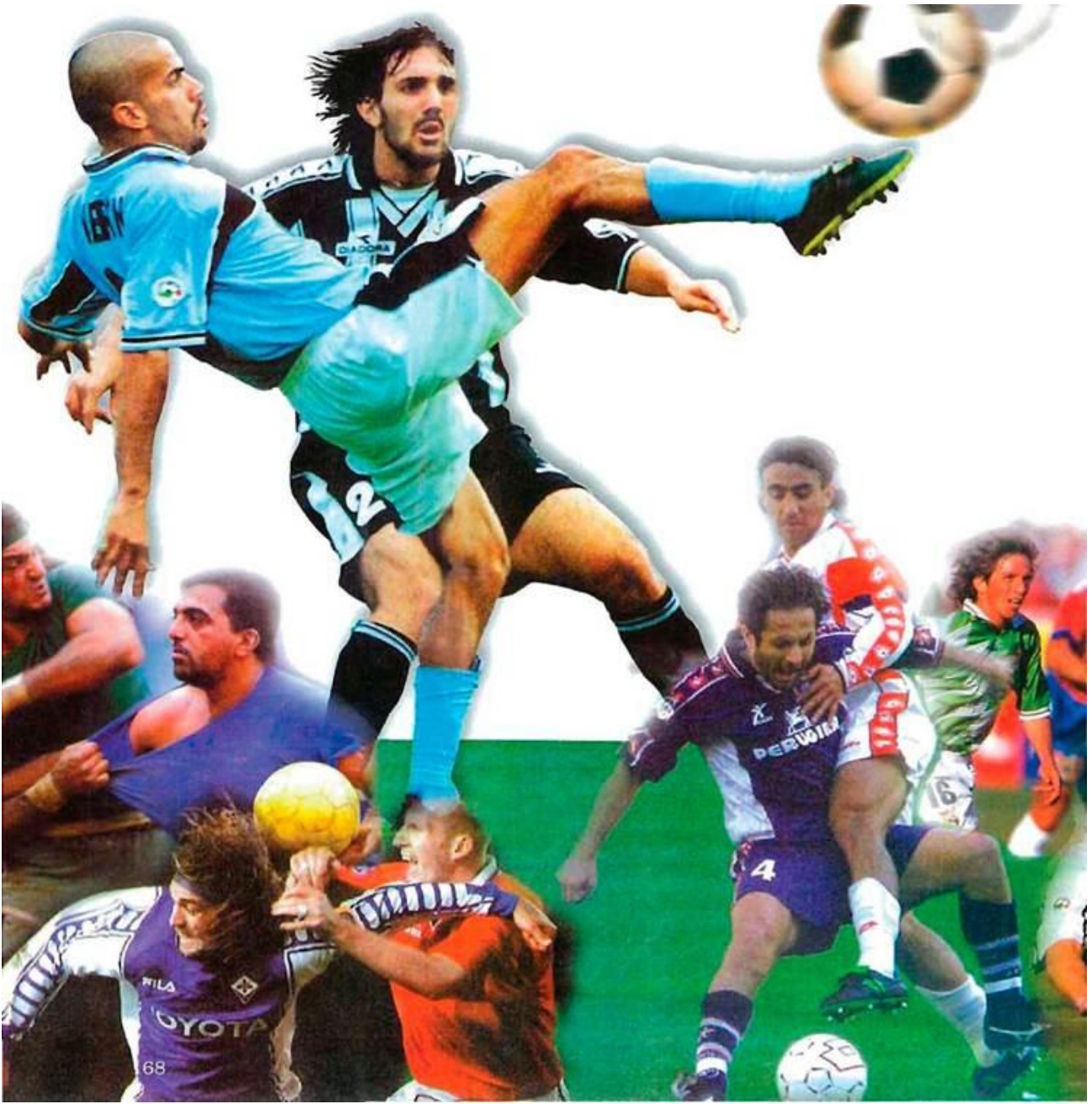
Η ανάγκη αυτής της επιθετικής συλλογικής ταύτισης είναι παγκόσμια, όμως αφορά κυρίως το ανδρικό φύλο. Οι γυναίκες που παρακολουθούν το Μουντιάλ συντροφεύουν άνδρες και όχι άλλες ομόφυλές τους. Και αυτό είναι φυσιολογικό, εφόσον το ποδόσφαιρο, με τις άγριες χαρές και τις ταπεινωτικές λύπες που προκαλεί, συμπυκνώνει και συμβολίζει τον ρόλο που έχει αναλάβει το ανδρικό φύλο στο ανθρωπινό είδος, ανεξαρτήτως ιστορικής περιόδου ή πολιτιστικού περιγύρου. Ως καρποσυλλέκτης, κυνηγός,

πολεμιστής, ιππότης, έμπορος ή γιάπης, ο άνδρας "εξειδικεύεται" στην επιθετικότητα.

Όσο και αν έχει μεταβληθεί η θέση της γυναίκας στην κοινωνία στις προηγμένες χώρες, η εξειδίκευση των ρόλων μεταξύ φύλων παραμένει ένα αναμφισβήτητο παγκόσμιο γεγονός σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης. Το ποδόσφαιρο τονώνει και εκτρέφει αυτή την τάση εν είδει ψυχαγωγίας, εφόσον το παίγνιο καθιερώνει μιμούμενο τελετουργικά και αγωνιστικά μια πράξη. Το Μουντιάλ είναι η κορυφαία εορταστική έκφραση αυτής της τάσης. Υπό συνθήκες που επιτρέπει - ή επιβάλλει - η παγκοσμιοποίηση της πληροφορόρησης, της αγοράς, αλλά και του πολιτισμού, αυτό σημαίνει ότι η συμμετοχή σε αυτή την εκδήλωση όχι μόνο ξεπερνά σε αριθμούς ο-

ποιαδήποτε άλλη θρησκευτική εορτή στον κόσμο, αλλά ότι αυτό γίνεται συγχρόνως εφόσον τον τελικό αγώνα θα τον παρακολουθήσουν πάνω από 2 δισεκατομμύρια θεατές από την τηλεόραση, δηλαδή η μεγάλη πλειονότητα του συνολικού ανδρικού πληθυσμού της γης. Μπορεί να είναι το ποδόσφαιρο .η νέα παγκόσμια θρησκεία, όπως συχνά υποστηρίζεται. Αλλά η θρησκεία αυτή δεν έχει δόγμα, παρά μόνο τελετουργικό. Ένα τελετουργικό που απευθύνεται κυρίως στο ανδρικό τμήμα του πληθυσμού, που μέσα από αυτό επιβεβαιώνεται στον ρόλο του.

Ο κ. Δ. Δημητράκος είναι καθηγητής της Πολιτικής Φιλοσοφίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών

- ▶ Διατύπωσε με δικό σου λόγο τα ερωτήματα που θέτει ο συγγραφέας σχετικά με το ποδόσφαιρο.
- ▶ Τι νομίζετε ότι εξυπηρετεί η διαίρεση του άρθρου σε ενότητες με πλαγιότιτλους;
- ▶ Γιατί, σύμφωνα με το συγγραφέα, μόνο το ποδόσφαιρο από όλα τα αθλήματα ενώνει τους πάντες και έχει γίνει σήμερα το παγκόσμιο άθλημα; Συμφωνείτε ή διαφωνείτε με την άποψη αυτή; Αναπτύξτε τις σκέψεις σας σε ένα κείμενο (150-200 λέξεις).
- ▶ Δέχεστε την άποψη του συγγραφέα ότι το ποδόσφαιρο συνδέεται με την ανδρική επιθετικότητα;
- ▶ α) Από πού προέρχεται η λέξη Mundial και τι σημαίνει στην πρώτη σημασία της;

β) Να σχηματίσετε φράσεις, χρησιμοποιώντας τα παρακάτω ονοματικά σύνολα: πολιτιστικός περίγυρος, καθοριστικές επιπτώσεις, παγκόσμια σύμπνοια, κοινή συνισταμένη, ατομικές επιδόσεις, συλλογική ταύτιση, αποτελεσματική στρατηγική.

γ) Να βρείτε σύνθετες λέξεις με β' συνθετικό - συλλέκτης και - ποίηση.

δ) Να χρησιμοποιήσεις τη λέξη παγκοσμιοποίηση σε φράσεις, αλλάζοντας στον παραδειγματικό άξονα τη γενική που μπορεί να συνοδεύει τη λέξη πχ. παγκοσμιοποίηση της αγοράς.

ε) Οι λέξεις ψυχαγωγία και διασκέδαση είναι σήμερα σχεδόν συνώνυμες, αλλά διέφεραν σημασιολογικά στην αρχαιότητα. Να τις ετυμολογήσετε με τη βοήθεια λεξικού και να ελέγξετε σε τι διέφεραν.

στ) Να αντικαταστήσετε τις παρακάτω λέξεις/ φράσεις του κειμένου με άλλες ισοδύναμες: θεάματος, συνυφασμένου, αμείλικτο, παρέχουν διέξοδο, εγείρει, εκτρέφει.

► Ορισμένοι υποστηρίζουν ότι στις μέρες μας η γυναίκα έχει υιοθετήσει αρκετά από τα χαρακτηριστικά που παραδοσιακά αποδίδονται στον άντρα. Ένα τέτοιο χαρακτηριστικό είναι και η επιθετικότητα που εκδηλώνεται σε διάφορους τομείς της ζωής. Συμφωνείτε με την άποψη αυτή; Να αναπτύξετε τις δικές σας απόψεις.

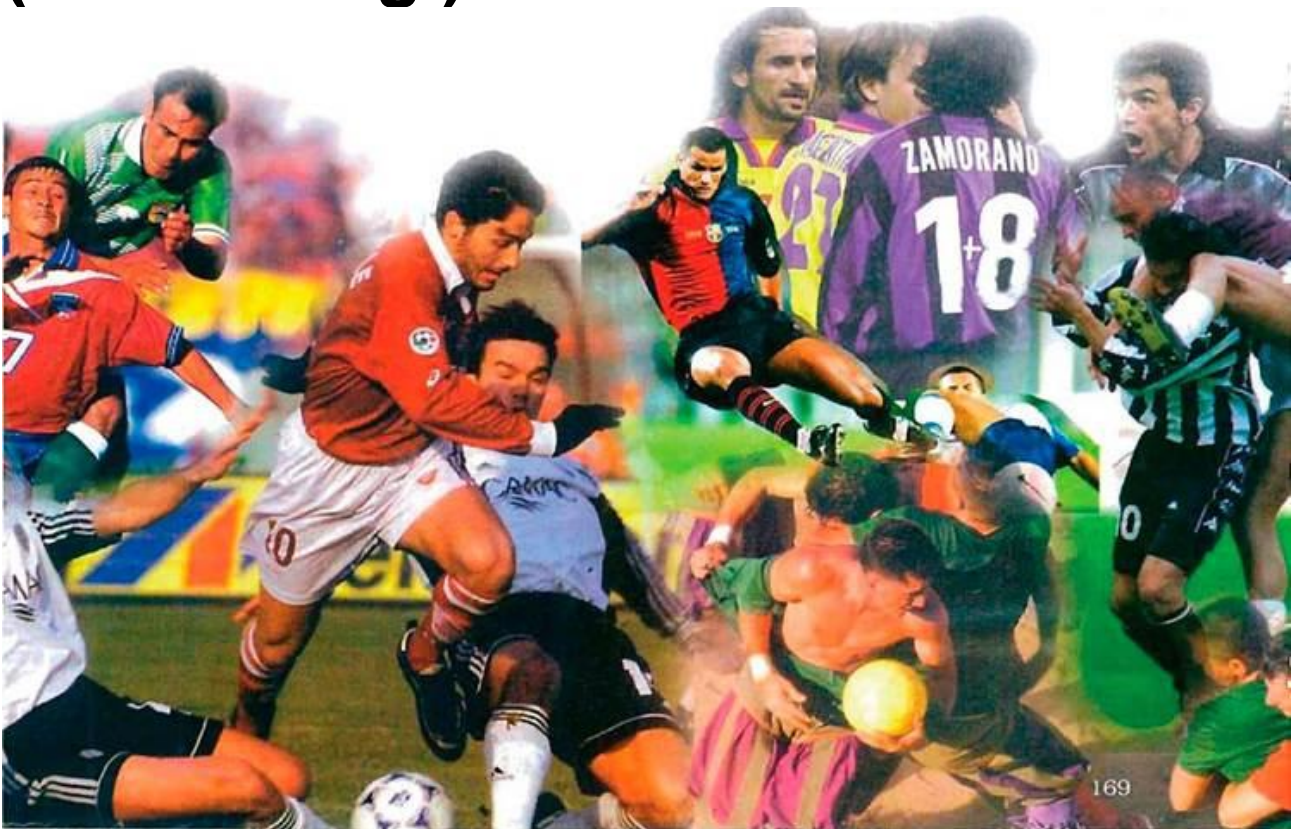
► Συζητήστε πώς διαφοροποιούνται οι αντιδράσεις του θεατή: α) όταν παρακολουθεί έναν αθλητικό αγώνα από την τηλεόραση και β) όταν βρίσκεται μέσα στο γήπεδο ανάμεσα στο πλήθος των θεατών.

► Αν ασχολείστε με κάποιο άλλο ομαδικό άθλημα εκτός από το ποδόσφαιρο πχ. καλαθόσφαιρα, υδατοσφαίριση κτλ., συζητήστε τις εμπειρίες σας ως αθλούμενοι και ως θεατές.

► Συζητήστε σε ομάδες τα παρακάτω αποσπάσματα από κείμενα που δημοσιεύτηκαν στον τύπο με αφορμή το Mundial 1998. Επιλέξτε ένα από αυτά και αναπτύξτε το σε 20 σειρές.

"Το ποδόσφαιρο παραμένει ένας από τους πιο ισχυρούς φορείς της εθνικής ταυτότητας. Στο Παγκόσμιο Κύπελλο δε συναγωνίζονται οι ομάδες ή πόλεις αλλά τα έθνη. Το ποδόσφαιρο προσφέρει το ιδανικό πλαίσιο για να πάρουν μέρος σε ένα θέαμα που υπερβαίνει τα πολλά ρήγματά τους - κοινωνικά, τοπικιστικά και άλλα - και που υποδεικνύει στις θρυμματισμέ-

νες κοινωνίες τους ότι μπορεί να υπάρξει μια πραγματική εθνική συνοχή.... Οι μεγάλες διεθνείς αθλητικές εκδηλώσεις από τις οποίες η σημαντικότερη είναι το Παγκόσμιο Κύπελλο παίζουν το ρόλο του ενοποιητικού παράγοντα των εθνών"
(A. Sonntag)

"Το καλό στο ποδόσφαιρο είναι ότι σκέπτεται κανείς και με τα πόδια. Να σκέπτεται κανείς και με τα πόδια. Αυτό βλέπω κυριολεκτικώς στην

οθόνη της τηλεόρασης. Αυτό το μπαλέτο. Αυτή τη σιωπηρή χορογραφία από πάσες, προσποιήσεις και αντεπιθέσεις. Για μεγάλο διάστημα σκεπτόμουν "προσοχή στο σώμα του αθλητή". Προσοχή σε αυτή τη λατρεία του τέλειου σώματος που βρίσκεται στο επίκεντρο του φασισμού. Βλέπω ότι στην υπόθεση αυτή δεν υπάρχει ζήτημα τέλειου σώματος. Σώματα αγενή, αντιθέτως. Σώματα παραμορφωμένα και ασύμμετρα. Και η λαχτάρα με αυτή την ασυμμετρία να δημιουργήσουν χάρη, λυρισμό, μελόδραμα, δράμα. Αυτή είναι στα μάτια μου η ομορφιά των γηπέδων."
[...]

Πρώτη εμφάνιση του ποδοσφαίρου στη λογοτεχνία (ή στη φιλοσοφία) ένας διάλογος στο 7ο βιβλίο της Πολιτείας του Πλάτωνα όπου ο Σωκράτης περιγράφει στο Γλαύκωνα "Αν-

δρες σε στρατόπεδο οπλιτών οι οποίοι προσπαθούσαν να σκοτώσουν την ώρα τους περιμένοντας τη μάχη". Χωρίζονταν σε δύο φάλαγγες, λέει. Συγκρούονταν για ένα αντικείμενο χωρίς αξία το οποίο κυνηγούσαν με όλα τα μέλη του σώματος, ως τη στιγμή που ένας από τους παίκτες το εξετίνασσε στην άλλη άκρη του στρατοπέδου. Το ποδόσφαιρο είχε ήδη γεννηθεί. Είναι φανερό η συγγένειά του με τον πόλεμο, από την μία πλευρά. Παρότι το έχουν αποκαλέσει "υπέρβαση του πολέμου" και "πόλεμο μετουσιωμένο", διατηρεί την πολεμική του διάσταση. Από την άλλη πλευρά φανερό είναι και η συνάφεια του με τη σκέψη. Αυτή η διαδρομή από το ένα πόδι στο άλλο δε μοιάζει, όπως λέει ο Σωκράτης, "με τις λέξεις που κυλούν στην αγορά από στόμα σε στόμα" [...]

"Αυτό που είναι αληθινό στη διαδικασία της ποδοσφαιρικής φρίκης είναι

η κατάσταση της αποχαύνωσης, στην οποία αυτή η διαδοχή των ποδοσφαιρικών αγώνων βυθίζει τον κόσμο.

Μπορεί να συμβούν τα χειρότερα πράγματα στη διάρκεια του Παγκόσμιου Κυπέλλου. ...Η κοινή γνώμη δε θα κινητοποιηθεί"
(B.-H. Levy)

▶ α) Συζητήστε τις εμπειρίες σας από διάφορες μορφές ομαδικής ψυχαγωγίας, πχ. από μια συναυλία κλασικής ή σύγχρονης μουσικής, από ένα πανηγύρι, από ένα χορό, από έναν αθλητικό αγώνα κτλ. Ποια μορφή ομαδικής ψυχαγωγίας σας συνεπαίρνει και γιατί;

β) Αναπτύξτε σε ένα άρθρο για το σχολικό περιοδικό τις σκέψεις σας σχετικά με τη μορφή ψυχαγωγίας που σας συνεπαίρνει.

Υποθέστε ότι το άρθρο σας αφορμάται από μια εκδήλωση ομαδικής ψυχαγωγίας που έγινε "το γεγονός των ημερών" για την περιοχή σας. Μπορείτε, αν θέλετε, να οργανώσετε το άρθρο σας με τρόπο παρόμοιο με το κείμενο που διαβάσατε, π.χ. να θέσετε στον πρόλογο του κειμένου κάποια ερωτηματικά στα οποία θα προσπαθήσετε στη συνέχεια να δώσετε απάντηση. Φροντίστε, εξάλλου, να διευκολύνετε τον αναγνώστη, χωρίζοντας το κείμενο σας

το γεγονός των ημερών" για την περιοχή σας. Μπορείτε, αν θέλετε, να οργανώσετε το άρθρο σας με τρόπο παρόμοιο με το κείμενο που διαβάσατε, π.χ. να θέσετε στον πρόλογο του κειμένου κάποια ερωτηματικά στα οποία θα προσπαθήσετε στη συνέχεια να δώσετε απάντηση. Φροντίστε, εξάλλου, να διευκολύνετε τον αναγνώστη, χωρίζοντας το κείμενο σας

σε ενότητες, με κατάλληλους πλαγιότιτλους. Προσέξτε, επίσης να επιλέξετε έναν τίτλο για το άρθρο σας που θα στοιχεί προς το περι-

εχόμενο και συγχρόνως θα προσελκύει τον αναγνώστη.

ΑΡΘΡΟ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΙΟ

Το άρθρο που συζητήσατε γράφτηκε με αφορμή το Mundial του 1998. Σκοπός του συγγραφέα ήταν να ερμηνεύσει το ιδιαίτερο ενδια-

φέρον που προκάλεσε η διοργάνωση των αγώνων του Παγκόσμιου Κυπέλλου Ποδοσφαίρου. Ο αρθρογράφος υποστηρίζει ότι το ποδόσφαιρο ως ομαδικό "σκληρό" άθλημα προσφέρει ψυχαγωγία στο πλήθος που συνήθως "απαιτεί θέαμα βίαιης και σκληρής σύγκρουσης". Στο θέμα της ψυχαγωγίας του πλή-

θους αναφέρεται και το δοκίμιο του Παπανούτσου "Η δύναμη της μάζας", στο οποίο ο δοκιμιογράφος είδαμε ότι αναλύει το γενικότερο ζήτημα της επίδρασης που ασκεί η κοινωνική ομάδα πάνω στο άτομο σε διάφορους τομείς και περιστάσεις της κοινωνικής ζωής. Η σύγκριση των δύο αυτών κειμένων μπορεί να μας βοηθήσει να αντιληφτούμε τις διαφορές που παρουσιάζει ένα άρθρο που δημοσιεύεται στον τύπο από ένα δοκίμιο. Το άρθρο έχει επικαιρικό χαρακτήρα, δηλαδή αφορμάται πάντα από ένα επίκαιρο γεγονός το οποίο σχολιάζει ή και ερμηνεύει. Το δοκίμιο, από την άλλη πλευρά, δεν έχει επικαιρικό χαρακτήρα. Ακόμη και όταν αφορμάται από κάποιο σύγχρονο γεγονός, ανάγεται στο μόνιμο και στο γενικό. Είδαμε, εξάλλου, ότι το δο-

κίμιο χαρακτηρίζεται "υβρίδιο", γιατί κινείται ανάμεσα στην επιστήμη ή στη φιλοσοφία και στη λογοτεχνία. "Η σύνταξή του είναι λιγότερο ελεύθερη από εκείνη του λογοτεχνήματος, αλλά πιο προσωπική από εκείνη της πληροφοριακής ανακοίνωσης". Το άρθρο αντίθετα έχει πιο ξεκάθαρο χαρακτήρα. Απέχει σαφώς από τη λογοτεχνία και κινείται στο χώρο της ερμηνευτικής δημοσιογραφίας (π.χ. άρθρο σε εφημερίδα) ή της επιστήμης. Για το λόγο αυτό στο άρθρο επικρατεί η αναφορική λειτουργία της γλώσσας, κάτι που δε συμβαίνει σε όλα τα δοκίμια. Επιπλέον το άρθρο δεν έχει, συνήθως, τον προσωπικό και οικείο τόνο που χαρακτηρίζει το δοκίμιο. Μια ακόμη διαφορά του άρθρου από το δοκίμιο είναι η έκταση. Το άρθρο (τουλάχιστον αυτό που δημο-

σιεύεται στην εφημερίδα) είναι συνήθως συντομότερο από ένα δοκίμιο.

Πρέπει, ωστόσο, να προσθέσουμε ότι η διάκριση ανάμεσα στα δύο

είδη δεν είναι πάντα εύκολη. Όπως υποστηρίζει ο Θ. Νάκας, ένα κείμενο που δημοσιεύεται ως άρθρο "μπορεί κάποτε -χάρη στον εννοιολογικό του εξοπλισμό και την υφολογική επεξεργασία του και, κυρίως χάρη στον πλούτο των αναφορών του που ξεπερνούν το επικαιρικό γεγονός- να θεωρηθεί δοκίμιο".

■ Το κείμενο του Ν. Μουζέλη που ακολουθεί αποτελεί χαρακτηριστικό παράδειγμα άρθρου που σχολιάζει ένα γεγονός της επικαιρότητας το οποίο δίσχασε την κοινή γνώμη και τους αρμόδιους φορείς. Ο συγγραφέας διερευνά τις προεκτάσεις που μπορεί να έχει το συγκεκριμένο γεγονός, διατυπώνει τη θέση του πάνω στο γενικότερο θέμα που, κατά τη γνώμη του, ανακινείται, και υποστηρίζει την άποψη του για την αντιμετώπιση της συγκεκριμένης περίπτωσης αλλά και για άλλες παρόμοιες.

Η διαμάχη για την παραχώρηση του Ηρωδείου στον σχεδιαστή Κάλβιν Κλάιν και οι προεκτάσεις της

Τι θέλει η αλεπού στο παζάρι;

1 Στη διαμάχη γύρω από την πρόταση της εταιρείας του Κάλβιν Κλάιν, δε συζητήθηκε σοβαρά μια διάσταση του προβλήματος που για μενα είναι καθοριστικής σημασίας. Αυτή η σχέση που υπάρχει ή που θα έπρεπε να υπάρχει στις σύγχρονες διαφοροποιημένες κοινωνίες μεταξύ της οικονομικής σφαίρας, από τη μία μεριά, και της πολιτισμικής, από την άλλη.

Ξεκινώντας από τα επιχειρήματα αυτών που δε βλέπουν κανένα πρόβλημα στη χρήση του Ηρωδεί-

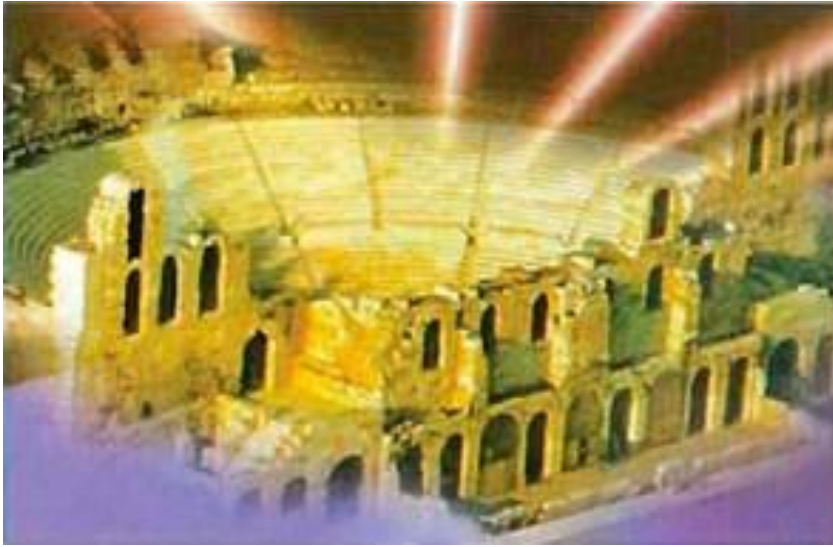
ου από την εταιρεία Κλάιν, έχω να παρατηρήσω τα εξής:

2 -Συμφωνώ απόλυτα με την άποψη πως αυτό που ο Κλάιν προτίθεται να οργανώσει στο Ηρώδειο δεν είναι απλή επίδειξη μόδας, αλλά σύνθετη μουσικοχορευτική εκδήλωση.

-Συμφωνώ επίσης με το ότι κατά πάσα πιθανότητα η καλλιτεχνική, αισθητική ποιότητα της εκδήλωσης θα είναι υψηλού επιπέδου – ιδίως αν λάβουμε υπόψη μας τους οικονομικούς πόρους, που η εταιρεία του Κλάιν θα μπορούσε να κινητοποιήσει για την πρόσληψη χορογράφων, συνθετών και μουσικών διεθνούς φήμης.

-Επιπλέον, είναι γεγονός ότι πολλές φορές και στην Επίδαυρο και στο Ηρώδειο έχουν εμφανιστεί σκηνοθέτες και χορογράφοι που

παράγουν θέαμα χαμηλότερου επιπέδου από αυτό που μπορεί να μας προσφέρει η εταιρεία Κλάιν.

-Τέλος, δεν υπάρχει κανένας λόγος να υποθέσει κάποιος πως ο Κλάιν δε θα σεβαστεί απόλυτα τους αυστηρούς όρους για την υλική προστασία του μνημείου που το κράτος θέτει σε αυτούς οι οποίοι κάνουν χρήση του χώρου.

3 Παρ' όλα αυτά τάσσομαι με αυτούς που είναι αντίθετοι στην πρόταση Κλάιν. Και αυτό όχι λόγω ξενοφοβίας, επαρχιωτισμού ή αρχαιολατρίας (τρία θλιβερά χαρακτηριστικά του νεοελληνικού συντηρητισμού), αλλά για έναν τελείως διαφο-

ρετικό λόγο. Πιστεύω πως ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία ο καλλιτεχνικός χώρος, ειδικά, και ο πολιτισμικός, πιο γενικά, έχει χάσει την αυτονομία του – αφού η ιδιαίτερη λογική και οι αξίες του υποσκάπτονται συστηματικά από τη λογική του χρήματος και της αγοράς. Μιλάω, με άλλα λόγια, για αυτό που ο Χάμπερμας αποκαλεί αποικιοποίηση του "βιοκόσμου" από την κυρίαρχη εργαλειακή λογική του οικονομικού συστήματος. Αυτή η αποικιοποίηση έχει προχωρήσει σε τέτοιο βαθμό στις σύγχρονες μεταβιομηχανικές κοινωνίες που το θεωρούμε αναχρονιστικό, αν όχι αλλόκοτο, όταν κάποιος επιμένει στο πέρασμα από την κυριαρχία του πρώτου πάνω στο δεύτερο, στην ισορροπία μεταξύ των δύο στοιχείων.

4 Εξηγούμαι: Δεν πιστεύω στην απομόνωση της τέχνης από την αγορά. Αυτό δεν είναι ούτε εφικτό, ούτε και επιθυμητό. Γιατί είναι γεγονός πως κάθε καλλιτεχνική εκδήλωση έχει πάντοτε μια εμπορική / οικονομική διάσταση. Είναι επίσης γεγονός πως πολλές οικονομικές δραστηριότητες – από τον σχεδιασμό των αυτοκινήτων ως αυτόν των κοσμημάτων και των ρούχων – έχουν μια αισθητική / καλλιτεχνική διάσταση. Το πρόβλημα λοιπόν δεν είναι η απομόνωση / στεγανοποίηση των δύο χώρων, αλλά ο τρόπος συνάρθρωσης του "οικονομικού" και του "καλλιτεχνικού" στοιχείου σε μια κοινωνία που θέλει να εκσυγχρονιστεί όχι κατά μονολογικό / μονοδιάστατο αλλά κατά πολυλογικό / πολυδιάστατο τρόπο. Σε μια κοινωνία, δηλαδή, όπου η αναπό-

φευκτη διαφοροποίηση των βασικών θεσμικών χώρων (οικονομικού, πολιτικού, κοινωνικού, πολιτισμικού) δεν οδηγεί στην κυριαρχία του ενός πάνω στους άλλους (κομματικοκρατία, αγοροκρατία), αλλά στην ισορροπία και στο σεβασμό της ιδιαίτερης λογικής του κάθε διαφοροποιημένου χώρου.

5 Με βάση τα παραπάνω, νομίζω πως η χρήση του Ηρωδείου από την εταιρεία Κλάιν είναι ένα κραυγαλέο παράδειγμα αποικιοποίησης του "πολιτισμικού" από το "εμπορικό". Είναι μια περίπτωση όπου, για να χρησιμοποιήσω τη γνωστή ορολογία του Π. Μπουρντιέ, το "οικονομικό" κεφάλαιο αγοράζει "πολιτισμικό" κεφάλαιο, το οποίο χρησιμοποιεί ως το ύψιστο public relations εγχείρημα, ως την ύψιστη μορφή διαφήμισης. Εδώ ακριβώς

βρίσκεται η βασική διαφορά μεταξύ ενός "χαμηλής ποιότητας" χορογράφου ή συνθέτη που παρουσιάζει την τέχνη του στο Ηρώδειο και μιας κυρίως εμπορικής επιχείρησης που μπορεί να μας προσφέρει στον ίδιο χώρο υψηλότερης ποιότητας θέαμα. Όταν ο πρώτος χρησιμοποιεί τον χώρο του Ηρωδείου, έχει πρωταρχικό σκοπό την "αίγλη", τη συσσώρευση δηλαδή συμβολικού ή πολιτισμικού κεφαλαίου. Όταν η δεύτερη κάνει χρήση του χώρου, έχει πρωταρχικό σκοπό να χρησιμοποιήσει το θέαμα που προσφέρει για τη συσσώρευση οικονομικού παρά πολιτιστικού κεφαλαίου, για την ανάπτυξη δηλαδή του κύριου σκοπού της εταιρείας, που είναι η προώθηση των πωλήσεων των προϊόντων της (στην περίπτωση της εταιρείας Κλάιν, μπλουτζίνς, ε-

σώρουχα, αρώματα). Στην πρώτη περίπτωση, με άλλα λόγια, το προσφερόμενο θέαμα έχει άμεση σχέση με την τέχνη και τον χώρο όπου αυτή παράγεται. Στη δεύτερη περίπτωση, το θέαμα που προσφέρεται έχει πιο άμεση σχέση με την προαγωγή των πωλήσεων καταναλωτικών αγαθών στον χώρο της αγοράς.

6 Έχω βέβαια υπόψη μου πως ο Κλάιν θα διαθέσει τα έσοδα της παράστασης για τους σκοπούς του Μουσείου της Ακρόπολεως.

Αυτό όμως δεν αλλάζει τον κυρίως

διαφημιστικό χαρακτήρα του όλου εγχειρήματος. Σημειωτέον πως η επιχειρηματολογία μου δεν βασίζεται στα ψυχολογικά χαρακτηριστικά ή στις προθέσεις συγκεκριμένων ατόμων. Δηλαδή δεν υποστηρίζω πως ο Κλάιν, ως προσωπικότητα, είναι πιο ιδιοτελής από τον αποτυχημένο χορογράφο ή συνθέτη. (Υπάρχουν ιδιοτελή και ανιδιοτελή, έντιμα και ανέντιμα άτομα και στον ένα χώρο και στον άλλο). Ούτε φυσικά και μπορώ να ξέρω για ποιον ακριβώς "εσώψυχο" λόγο ο Κλάιν θέλει το Ηρώδειο. Αναφέρομαι μάλλον σε "αντικειμενικές", δηλαδή κοινωνικά προσδιορισμένες, διαφορές που υπάρχουν μεταξύ οργανώσεων που κινούνται πρωταρχικά στον πολιτισμικό – στις σύγχρονες, διαφοροποιημένες κοινωνίες όπου ζούμε. [...]

7 Θέλω να τονίσω πως το πρόβλημα που συζήτησα πιο πάνω είναι διαφορετικό από το πρόβλημα του διαχωρισμού της τέχνης από τη μη τέχνη. Προσωπικά είμαι εναντίον της μετανεωτερικής τάσης που καταργεί κάθε σύνορο μεταξύ του καλλιτεχνικού και του μη καλλιτεχνικού, που οδηγεί δηλαδή στο ισοπεδωτικό συμπέρασμα πως όλα είναι, σε τελευταία ανάλυση, τέχνη. Αλλά το πρόβλημα με την περίπτωση Κλάιν δεν είναι, αν αυτό που θα προσφέρει, στο Ηρώδειο είναι τέχνη ή όχι. Το θέμα είναι αν η τέχνη που προσφέρεται είναι στην υπηρεσία της διαφήμισης ή, όπως θα έπρεπε να συμβαίνει, η διαφήμιση τίθεται στην υπηρεσία της τέχνης. Με άλλα λόγια, το θέμα είναι τι είδους συνάρθρωση μεταξύ του "εμπορικού" και του "καλλιτεχνικού"

θα πρέπει να απαιτούμε από εκδηλώσεις που λαμβάνουν χώρα στο Ηρώδειο, στην Επίδαυρο – και πιο γενικά, σε χώρους που η κοινωνία μας ορίζει ως κατ' εξοχήν πολιτισμικούς, όχι με την ευρεία, ανθρωπολογική, αλλά με τη στενή, "κουλτουραλιστική" έννοια του όρου.

8 Αν τα παραπάνω είναι σωστά, τότε θα έπρεπε να πούμε όχι στην πρόταση Κλάιν, όπως και θα πρέπει να πούμε κατηγορηματικά όχι σε παρόμοιες προτάσεις – είτε προέρχονται από επιχειρήσεις κοσμημάτων είτε από επιχειρήσεις αυτοκινήτων ή ψυγείων. Αν οι τελευταίες θέλουν, ως εμπορικές εταιρείες, να προωθήσουν την τέχνη, μπορούν να το κάνουν μέσω του θεσμού της χορηγίας. Σε αυτή την περίπτωση, το "εμπορικό / οικονομικό" συναρθρώνεται με το "καλλι-

τεχνικό / πολιτισμικό" κατά τέτοιο τρόπο που η αυτονομία του πολιτισμικού χώρου γίνεται, εν μέρει τουλάχιστον, σεβαστή. Όταν όμως επιχειρήσεις, όπως αυτή του Κλάιν, του Cartier ή της Toyota πάνε πέρα από τη χορηγία, με σκοπό το μετασχηματισμό της έντεχνης διαφήμισης σε "υψηλή τέχνη", τότε η ήδη καχεκτική αυτονομία του πολιτισμικού χώρου καταστρέφεται παντελώς. Τότε, από τη διαφημιστική πορνογραφία (στην οποία, παρεμπιπτόντως, η εταιρεία Κλάιν έχει θεαματικές επιδόσεις) ως τη "στράτευση" καλλιτεχνικών διασημοτήτων, από τη χρήση του χώρου της τηλεόρασης και των ΜΜΕ ως αυτήν του Ηρωδείου, όλα τα μέσα τίθενται στην υπηρεσία της προαγωγής των πωλήσεων. Τότε, σε τελική ανάλυση ο κόσμος της τέχνης και του πο-

λιτισμού γίνεται στην πράξη ένα απέραντο συγκριτικό μωσαϊκό, όπου όλα ισοπεδώνονται και όπου ο μόνος κοινός παρονομαστής, ο μόνος συνδετικός κρίκος, είναι ο μηχανισμός της αγοράς.

(N. Μουζέλης, 23-8-1998)

► Να συνοψίσετε :

-το πρόβλημα που θέτει ο αρθρογράφος

-τη βασική του θέση / το πιστεύω του, σχετικά με το γενικότερο θέμα που ανακινείται με αφορμή την ενδεχόμενη παραχώρηση του Ηρωδείου στην εταιρεία Κλάιν,

-τη στάση που παίρνει απέναντι στην πρόταση της εταιρείας Κλάιν.

► Παρατηρήστε τη λογική οργάνωση του κειμένου, κυρίως τις παραγράφους (2) (3) (4) και (5) και προσέξτε τη συνοχή μεταξύ τους. Συζη-

τήστε αν η οργάνωση εξυπηρετεί το σκοπό του συγγραφέα να παρουσιάσει πειστικά την άποψή του για την πρόταση της εταιρείας Κλάιν.

Προσέξτε ότι:

-ο αρθρογράφος, πριν προχωρήσει στην ανάπτυξη της δικής του θέσης, παραθέτει τα επιχειρήματα της αντίθετης πλευράς με τα οποία συμφωνεί.

-ο αρθρογράφος εξετάζει την πρόταση της εταιρείας Κλάιν μέσα στο πλαίσιο του ευρύτερου προβλήματος που αφορά τη σχέση που πρέπει να έχει ο πολιτισμός με την οικονομία.

► Στην παράγραφο (5) ο αρθρογράφος εκφράζει την άποψη ότι "η χρήση του Ηρωδείου από την εταιρεία Κλάιν είναι ένα κραυγαλέο παράδειγμα αποικιοποίησης του "πολιτισμικού" από το "εμπορικό" και

χρησιμοποιεί ως μέσο πειθούς τη σύγκριση, για να υποστηρίξει την άποψή του. Να επισημάνετε τους πόλους της σύγκρισης και να διατύπωσε τε με δικό σας λόγο το συλλογισμό του συγγραφέα.

▶ Να σχολιάσετε τον τίτλο του κειμένου. Πιστεύετε ότι είναι κατάλληλος; Να δικαιολογήσετε την απάντησή σας. Μπορείτε να προτείνετε έναν άλλο εναλλακτικό τίτλο;

▶ Να γράψετε ένα δικό σας κείμενο (10-15 σειρές) στο οποίο να ανασκευάζετε τα παρακάτω επιχειρήματα υπέρ της παραχώρησης του Ηρωδείου στον Κ. Κλάιν. Μπορείτε να αντλήσετε υλικό από το κείμενο του Ν. Μουζέλη, αποφεύγοντας, βέβαια, την αντιγραφή. Τα επιχειρήματα υπέρ της παραχώρησης του Ηρώδειου:

α). Το Ηρώδειο πρέπει να παραχωρηθεί στον Κλάιν, γιατί δεν πρόκειται να παρουσιάσει μια απλή επίδειξη μόδας, αλλά μια σύνθετη μουσικοχορευτική εκδήλωση ποιότητας.

β). Άλλωστε στο Ηρώδειο έχουν φιλοξενηθεί κατά καιρούς διάφορες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις αμφιβόλου ποιότητας.

γ). Τέλος, είναι γνωστό ότι τα έσοδα από την παράσταση θα δοθούν για την ανέγερση του Μουσείου της Ακρόπολης.

► α) Να αντικαταστήσετε τις παρακάτω λέξεις/φράσεις του κειμένου με άλλες συνώνυμες, λαμβάνοντας υπόψη το ύφος του συγγραφέα: προτίθεται, κινητοποιήσει, τάσσομαι με αυτούς, υποσκάπτονται, εφικτό, συσσώρευση, προώθηση, αλλόκοτο

β) Να σχηματίσετε φράσεις με τα παρακάτω ονοματικά σύνολα : καθοριστική σημασία, κραυγαλέο παράδειγμα, αισθητική ποιότητα, οικονομική διάσταση, πολιτισμικός χώρος, πολυδιάστατος τρόπος, ισοπεδωτικό συμπέρασμα

γ). Να επισημάνετε τη σημασιολογική διαφορά ανάμεσα στις ομόηχες λέξεις: συγκρητικός - συγκριτικός

▶ Ο αρθρογράφος χρησιμοποιεί συχνά δύο συνώνυμες λέξεις μαζί στην ίδια φράση και τις χωρίζει με κάθετη γραμμή , π.χ. αισθητική/καλλιτεχνική. Επιλέξτε μέσα από το κείμενο δύο τέτοια ζεύγη και προσπαθήστε να εξηγήσετε γιατί ο αρθρογράφος χρησιμοποιεί τα συγκεκριμένα ζεύγη.

▶ Πώς αντιλαμβάνεστε την άποψη του συγγραφέα ότι τα τρία θλιβερά χαρακτηριστικά του νεοελληνικού

συντηρισμού είναι η ξενοφοβία, η αρχαιολατρία και ο επαρχιωτισμός;

▶ Τι προτείνει ο συγγραφέας στην περίπτωση που κάποιες εμπορικές επιχειρήσεις θέλουν να προωθήσουν την τέχνη και σε ποιο σκεπτικό βασίζεται η πρότασή του; Συμφωνείτε με την πρόταση αυτή;

▶ Σε έναν παραδοσιακό ή ιστορικό χώρο της περιοχής σας με καλλιτεχνική αξία (θέατρο, παλιό αρχοντικό, ανοικτό αρχαιολογικό χώρο) προγραμματίζεται μια καλλιτεχνική εκδήλωση από μια εμπορική εταιρεία. Υποθέστε ότι συμμετέχετε στο Δημοτικό Συμβούλιο·ετοιμάστε την πρότασή σας, η οποία μπορεί να είναι θετική ή αρνητική για την παραχώρηση του χώρου στην εταιρεία, αρκεί να είναι τεκμηριωμένη με τα κατάλληλα επιχειρήματα. Στην επιχειρηματολογία σας μπο-

ρείτε να λάβετε υπόψη την ιστορία του τόπου, τα οικονομικά οφέλη, την προβολή της περιοχής κτλ.

► Σκεφτείτε ένα γεγονός που δίχασε την κοινή γνώμη, π.χ. τις κατάλήψεις των σχολείων, την επιβολή της ευθανασίας από έναν Αμερικανό γιατρό, και γράψτε ένα άρθρο για το μαθητικό περιοδικό. Στο άρθρο σας να παρουσιάσετε όχι μόνο τα επιχειρήματα, με τα οποία υποστηρίζετε τη δική σας θέση, αλλά και τα επιχειρήματα της αντίθετης πλευράς, προσπαθώντας να τα ανασκευάσετε.

Λαϊκότητα και λαϊκισμός

Ένα σύμπτωμα της σημερινής κρίσης του πολιτικού λόγου αποτελεί και η διάσταση των λέξεων προς τα πράγματα, αλλά και η σύγχυση ανάμεσα σε όρους με ιδεολογικά φορτισμένο περιεχόμενο. Παραδειγματικά αναφέρω τους όρους "λαϊκότητα" και "λαϊκισμός", το περιεχόμενο των οποίων θα επιχειρήσω να διευκρινίσω στις γραμμές που ακολουθούν.

Το επίθετο "λαϊκός" εκφράζει πράγματι αυτό που ανήκει στο λαό ή προέρχεται από αυτόν. Και η "λαϊκότητα" (ως ουσιαστικό) στο χώρο της πολιτικής εκφράζει ακριβώς τη συμμετοχή, την παρουσία του λαού στην έκφραση της πολιτικής εξουσίας. Όπου η λαϊκότητα αναγνωρίζεται τυπικά (νομικά) ως θεμέλιο της εξουσίας αυτής, αλλά στην πραγματικότητα ο λαός είτε δεν συμμετέχει είτε συμμετέχει περιορισμένα στην άσκησή της, όπου δηλαδή υπάρχει διάσταση ανάμεσα στις λέξεις, που εκφράζουν τους όρους της κοινωνικής πραγματικότητας, και στην ίδια αυτή την πραγματικότητα, το περιεχόμενο του όρου "λαϊκότητα" μεταπέφτει στην κατάσταση που αντιστοιχεί στη λέξη "λαϊκισμός". Ο λαϊκισμός αντικαθιστά τη λαϊκότητα εκεί όπου ο λα-

**ός κατά ιδεολογία μόνο είναι κυρί-
αρχος, στην πραγματικότητα όμως
είτε δεν μετέχει είτε μετέχει περιορι-
σμένα στην άσκηση της εξουσίας.**

**Λαϊκισμός είναι ακριβώς η κατ'
επίφαση λαϊκότητα: αυτό που δεί-
χνει να είναι λαϊκό, μα που στην
πραγματικότητα δεν είναι. Πρόκει-
ται για μια ψευδή ιδεολογία για φαι-
νόμενο απλώς λαϊκότητας που
στην πραγματικότητα κρύβει έναν
έντονο πατερναλισμό.**

**Ο λαϊκισμός απορρέει από την
ελλιπή λαϊκή συμμετοχή στη δημό-
σια ζωή, καλλιεργείται από αυτούς
που εκμεταλλεύονται αυτή την έλ-
λειψη, προτείνοντας το πατερναλι-
στικό τους πρότυπο, συντηρείται με
την υποκουλτούρα και την εμπο-
ρευματοποίηση της συλλογικής ψυ-
χής από ιδιωτικά συμφέροντα, καθι-
ερώνεται ως δήθεν δημοκρατική**

κοινωνική κατάσταση, ενώ είναι στην ουσία αντιδημοκρατική.

Όπου η συμμετοχική δημιουργία είναι καθιδρυμένη στα χαρτιά, υπολειτουργεί όμως ουσιαστικά στην πράξη, αναπτύσσεται ένα λαϊκό υποκατάστατο, ώστε να ξεγελιέται ο λαός πως έχει (δήθεν) την προτεραιότητα στα δημόσια πράγματα, αφού γίνεται συνεχώς επίκλησή του για τη νομιμοποίηση της επιβολής της οποιασδήποτε πολιτικής και κοινωνικής εξουσίας. Στην πραγματικότητα χαλκεύεται η εξουσία ινδαλμάτων, πολιτικών, κοινωνικών, καλλιτεχνικών, ακόμα και αθλητικών, στα οποία βρίσκει το υποκατάστατό της η προδομένη λαϊκή συνείδηση.

Οι φορείς του πατερναλισμού – στους τομείς της πολιτικής και κοινωνικής εξουσίας – "νομιμοποιού-

νται" από το λαϊκισμό και παράλληλα τον συντηρούν με την προβολή της απρόσωπης λαϊκής μάζας και τον παραμερισμό οποιουδήποτε θα μπορούσε να παίξει αφυπνιστικό ρόλο στο συλλογικό εφησυχασμό του λαού.

Έτσι καλλιεργείται μια ισοπεδωτική νοοτροπία, όπου εξέχει μόνο το κεφάλι των φορέων του πατερναλισμού - και εκείνο συνειδητά εκλαϊκευτικά μακιγιαρισμένο – και καταπολεμείται ως "ελίτ" και "αντιλαϊκή" οποιαδήποτε ποιοτική διαφοροποίηση μέσα στη (λαϊκίστικη) γενική ισοπέδωση.

Αυτή η ισοπέδωση και η απέχθεια στην ποιοτική διαφοροποίηση δημιουργούν μακροπρόθεσμα τη δική τους υποκουλτούρα, που εμφανίζεται ως λαϊκή κουλτούρα, δεν είναι όμως παρά χυδαία μίμησή

της. Έτσι, εμπορευματοποιείται το όποιο λαϊκό στοιχείο από επιτήδειους κερδοσκόπους, που βλέπουν στη μαζική παραγωγή των προϊόντων της δήθεν λαϊκής έκφρασης μια σημαντική πηγή πλουτισμού τους.

Πρέπει, λοιπόν, να διακρίνουμε ανάμεσα στην αυθόρμητη λαϊκή έκφραση που πηγάζει εκεί όπου – και σε όποιο σημείο – ο λαός πράγματι αυτονομείται και αυτοπροσδιορίζεται (και αυτό εκφράζεται με τον όρο "λαϊκότητα") και στην ψευδή, τη

Αφίσα του Μαγιακόφσκι, 1918

νόθα ιδεολογική κατάσταση της μίμησης του λαϊκού στοιχείου, που καλλιεργείται εκεί ακριβώς όπου ο λαός υποκαθίσταται στην έκφραση και ετεροπροσδιορίζεται από τους πάσης φύσεως προστάτες και δήθεν εκφραστές του, εκεί όπου ανθεί το φαινόμενο του πατερναλισμού, κατάσταση που εκφράζεται με τον όρο "λαϊκισμός".

Η λαϊκότητα είναι, λοιπόν, η δικαίωση του λαού και η ανύψωσή του σε καθοριστικό παράγοντα της ιστορίας του. Ο λαϊκισμός, αντίθετα, αποτελεί εξαπάτηση του λαού, πολιτιστική υποβάθμισή του, υποκατάστασή του στον ιστορικό του ρόλο και διατήρησή του στο περιθώριο των εξελίξεων. Η λαϊκότητα αναδειχνει τις γνήσιες αξίες του λαού και δεν είναι καθόλου αντίθετη με την αξιολογική διάκριση και την

εκφραστική διαφοροποίηση. Αντίθετα, ο λαϊκισμός ισοπεδώνει την έκφραση προς τα κάτω, καταπολεμά και εχθρεύεται τη διάκριση και την όποια διαφοροποίηση, είναι κάλπικος και νοθευτής του λαϊκού πνεύματος.

Η αποκατάσταση (ή η αποκάλυψη) του αληθινού νοήματος των λέξεων του πολιτικού λόγου μπορεί, νομίζω, να συμβάλει τουλάχιστον στην πολιτική και κοινωνική μας αυτογνωσία.

(Ι. Ε. Μανωλεδάκης)

▶ Ο συγγραφέας συγκρίνει τις δύο έννοιες "λαϊκότητα" και "λαϊκισμός" επισημαίνοντας τις διαφορές τους. Με ποια μέθοδο γίνεται η διασάφηση τους;

- ▶ Πού οφείλεται, κατά το συγγραφέα, "ο λαϊκισμός" και ποια είναι τα αποτελέσματά του;
- ▶ Ποια είναι η βασική μέθοδος που χρησιμοποιεί ο συγγραφέας για την ανάπτυξη του κειμένου του;
- ▶ Γιατί επιμένει ο συγγραφέας να διασαφηνίσει το νόημα των δύο αυτών όρων;

Αφίσα του Μαγιακόφσκι, 1918

- ▶ Προσπαθήστε να βρείτε κι εσείς μερικά παραδείγματα λαϊκισμού στο χώρο της πολιτικής, της εκπαίδευσης, του αθλητισμού, της τέχνης κτλ. (σύγχρονα ή παλιά) και γράψτε ένα κείμενο, στο οποίο να δικαιολογείτε τη θέση σας υπέρ ή κατά του λαϊκισμού.
- ▶ Πατερναλισμός: Αναζητήστε τη σημασία και την ετυμολογία της λέξης σ' ένα ερμηνευτικό λεξικό.

■ Το κείμενο που ακολουθεί είναι απόσπασμα από άρθρο που δημοσιεύτηκε στον τύπο με βάση την ομιλία του Ν. Ματσανιώτη, προέδρου της Ακαδημίας Αθηνών, σε πανηγυρική συνεδρία της Ακαδημίας. Το κείμενο είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα επιστημονικού άρθρου με εκλαϊκευτικό χαρακτήρα. Ο συγγραφέας θεωρεί ότι είναι αναγκαία η εξοικείωση της κοινής γνώμης σχετικά με τα επιτεύγματα της επιστήμης και επιδιώκει να την ενημερώσει σχετικά με την κλωνοποίηση, παρέχοντας έγκυρες επιστημονικά πληροφορίες.

**«Η κλωνοποίηση.
Τα υπέρ και τα κατά για τον άνθρωπο»**

1 Το κρίσιμο και επίμαχο θέμα είναι βεβαίως η κλωνοποίηση του

ανθρώπου. Θα αρχίσω με την παράθεση ισχυρισμών που εύκολα καταρρίπτονται. Θα αναφέρω στη συνέχεια εφαρμογές που ασφαλώς δεν είναι δυνατόν να γίνουν αποδεκτές ποτέ και πρέπει εγκαίρως να θεσπιστούν μέτρα που να τις αποκλείουν. Θα τελειώσω με εφαρμογές της κλωνοποίησης ευεργετικές για τον άνθρωπο. Οι γενικόλογες διακηρύξεις κατά του κλωνισμού του ανθρώπου του τύπου "είναι έξω από τη φύση", "ο άνθρωπος δικαιούται να γεννιέται με ανθρώπινο τρόπο και όχι στα εργαστήρια", "προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια", "θα δημιουργηθούν Χίτλερ και στρατιές ανδραπόδων που θα καταστρέψουν την ανθρωπότητα" είναι τουλάχιστον επιπόλαιες και προδίδουν άγνοια και αδι-

καιολόγητο πανικό. Ανήκουν στη μυθιστοριοποίηση της επιστήμης.

2 Έξω από τη φύση είναι και η καταστροφή δασών, για να αυξηθεί

**η καλλι-
εργήσιμη
γη, το πέ-
ταγμα του
ανθρώ-
που στο
φεγγάρι,
όλοι οι
σύγχρονοι
τρόποι**

τεχνητής γονιμοποίησης, ο τρόπος που ζει ο σύγχρονος άνθρωπος. Η Dolly δε γεννήθηκε στο εργαστήριο. Κυοφορήθηκε σε θετή μήτρα-μάννα και γεννήθηκε κανονικά, όπως όλα τα πρόβατα του Θεού. Το επιχείρημα "προσβάλλει την ανθρώπινη

**αξιοπρέπεια" προδίδει ισχυρό γε-
νετικό ντετερμινισμό και περιφρο-
νεί την τεράστια επίδραση του πε-
ριβάλλοντος στη διαμόρφωση του
ανθρώπου. Οι μονωογενείς δίδυμοι
έχουν δύο όχι μια ψυχή και κατά κα-
νόνα οι διαφορές τους ως χαρακτή-
ρων είναι περισσότερες από τις
ομοιότητές τους. Στην κλωνοποίη-
ση πέρα από το διαφορετικό DNA
των μιτοχονδρίων, που προέρχο-
νται από διαφορετικό γεννήτορα, οι
διαφορές στο περιβάλλον αρχίζουν
πρώιμα, από τις διαφορετικές συν-
θήκες ενδομήτριας ζωής και συνεχί-
ζονται μετά τη γέννηση σε περιβάλ-
λον που έξω από τη μοναδικότητά
του για κάθε άνθρωπο, διαφέρει κα-
τά μία ολόκληρη γενιά στην περι-
πτωση που ένας ενήλικος κλωνο-
ποιεί τον εαυτό του. Δηλαδή ο ενή-
λικος θα είναι πατέρας του κλωνο-**

πονημένου εαυτού του με κριτήριο την ηλικία και μονωγενής δίδυμος αδελφός με κριτήριο τη γενετική ταυτότητα.

3 Είναι μάλλον εξοργιστικό ότι τοσοι πολλοί ασχολούνται με την υποθετική κλωνοποίηση και την κατ' αυτούς συνδρομή προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, όταν αυτή ευτελίζεται καθημερινά σε παγκόσμια κλίμακα, ενώ ελάχιστοι αγωνίζονται, ώστε να τραυματίζεται λιγότερο. Ως παιδίατρος αισθάνομαι υποχρέωση να σας υπενθυμίσω ότι επτά εκατομμύρια παιδιά το χρόνο πεθαίνουν από πείνα. Ότι εκατομμύρια παιδιά εργάζονται καθημερινά ατέλειωτες ώρες. Ότι εκατομμύρια παιδιά κακοποιούνται καθημερινά σωματικά ή σεξουαλικά και ακόμη περισσότερο κακοποιούνται πνευματικά και συναισθηματι-

κά. Όλοι οι κώδικες ηθικής και επιβίωσης παραβιάζονται συνεχώς. Για πρώτη φορά στην ιστορία όλων των ειδών ο "σύγχρονος άνθρωπος των σπηλαίων των πόλεων" κλέβει τα παιδιά του. Υπονομεύει το μέλλον τους, αφαιρώντας πιθανότητες επιβίωσης των επερχόμενων γενεών. Υπονομεύει τον πλανήτη, το περιβάλλον και τον ανθρώπινο πολιτισμό.

4 Οι αστείότητες για υπέρτερη φυλή, για στρατιές δούλων, για κλωνοποιημένα αντίγραφα του Χίτλερ δε θέλουν μεγάλη συζήτηση. Ο οποιοδήποτε μανιακός τύραννος, και έχουμε γνωρίσει αρκετούς, δεν έχει κανένα λόγο να προσφύγει στην κλωνοποίηση, που έτσι κι αλλιώς είναι αδύνατο να ικανοποιήσει τις βλέψεις του. Η σύγχρονη τεχνολογία του παρέχει όλα τα μέσα για

να προκαλέσει μαζικές καταστροφές. Καλό ή κακό είναι αυτό που κάνει ο άνθρωπος όχι αυτό που μπορεί να κάνει.

5 Η πορεία για την κλωνοποίηση του ανθρώπου θα είναι μακρά. Και η αρχή της μάλλον θα αργήσει να γίνει.

6 Δεν έχω όμως αμφιβολία ότι θα επιχειρηθεί. Και ο κίνδυνος γεννήσεως θνησιγενών, νεογνών με μικρές ή μεγάλες συγγενείς ανωμαλίες, νεογνών που θα υποφέρουν ή ενδεχομένως θα είναι επιρρεπή σε νοσήματα και θα πεθάνουν πρόωρα είναι υπαρκτός. Αν δεν υπάρξουν εχέγγυα ότι οι κίνδυνοι αυτοί θα περιορισθούν στη συχνότητα που περίπου απαντώνται στη φύση, θα είναι δύσκολο να βρεθεί υποστηρικτής της κλωνοποίησης του ανθρώπου.

7 Προβάλλεται το επιχείρημα ότι, ακόμη και αν ξεπεραστούν οι κίνδυνοι που ανέφερα, δεν αποκλείεται η παραγωγή κλωνοποιημένων ανθρώπινων νεογνών, τα οποία θα χρησιμεύσουν ως αποθήκες ανταλλακτικών, ως πηγή οργάνων για μεταμόσχευση. Τούτο, βέβαια, δεν μπορεί ν' αποκλεισθεί, όπως δεν έχει αποκλεισθεί η σημερινή πειρατεία οργάνων με απαγωγές παιδιών και ενηλίκων στην Ινδία, τη Βραζιλία και άλλες χώρες του Τρίτου Κόσμου.

8 Η κλωνοποίηση στον άνθρωπο είναι μια ηρτημένη επιστημονική δυνατότητα, μια πιθανότητα, η ενεργοποίηση της οποίας εξαρτάται από ανθρώπους γεννηθέντος, ου ποιηθέντας. Αλλά και αν υπάρξει κλωνοποίηση του ανθρώπου, θα αφορά ένα μόνο μέρος της δημιουρ-

γίας του. Το "κατ' εικόνα". Και θα είναι "καλόν", το ίδιο όπως κατά την Παλαιά Διαθήκη, βγήκε από τα χέρια του Θεού, στο πρώτο στάδιο της δημιουργίας του. Ωραίος ήταν ο άνθρωπος "κατ' εικόνα Θεού", ως άγαλμα. Όχι όμως, πλήρης. Πλήρης έγινε – και συνεχίζει να γίνεται – με την εμφύσηση "πνοής ζωής" με το "καθ' ομοίωσιν". Και το καθ' ομοίωσιν έκτοτε, τη ζώσα πνοή, εμφυσεί στον άνθρωπο ο πολιτισμός. Η ποιότητα ενός πολιτισμού κρίνεται από τη δύναμή του να αφομοιώνει όχι μόνο το παρελθόν αλλά και το μέλλον του, όπως ο ίδιος το δημιουργεί και το καθορίζει και όπως πορεύεται προς αυτό. Παιδί αυτού του πολιτισμού είναι και η κλωνοποίηση.

9 Πάντως λόγοι αμιγώς ιατρικοί που να δικαιολογούν τη δημιουργία

ανθρώπου με κλωνοποίηση δε φαίνεται να υπάρχουν.

10 Αν ποτέ καταστεί δυνατή η κλωνοποίηση στον άνθρωπο, θα αρχίσει και θα περιορισθεί στο εργαστήριο με την κλωνοποίηση κυτταρικών σειρών και είναι πιθανόν να αποδώσει εξαιρετικώς ευεργετικά αποτελέσματα. Ενδέχεται να δημιουργηθεί π.χ. ανθρώπινο δέρμα και να σώσει τη ζωή ανθρώπων με εκτεταμένα εγκαύματα που δεν επιβιώνουν σήμερα. Να δημιουργηθούν νευρώνες που μπορούν να μεταμοσχευθούν στον εγκέφαλο πασχόντων από τη νόσο Alzheimer ή Parkinson. Να δημιουργηθούν αρχέγονα πολυδύναμα αιμοποιητικά κύτταρα σωστικά καρκινοπαθών που θα μπορούν να υποβάλλονται σε χημειοθεραπευτικές μεγαθεραπείες, χωρίς το φόβο μη αναστρέψι-

μης ερήμωσης του μυελού των οστών. Και πλήθος άλλων εφαρμογών που θα επιτρέπουν τη θεραπεία πολλών ασθενειών και θα περιορίζουν τον ανθρώπινο πόνο. Στο πλαίσιο μάλιστα της επιστημονικής φαντασίας υποστηρίζεται ότι η κλωνοποίηση είναι μόνο η αρχή και ότι ενδέχεται να παραχθούν ακόμη και νέα είδη π.χ. συνδυασμός φυτών και ζώων, τα φυτόζωα, που θα παράγουν γάλα με φωτοσύνθεση.

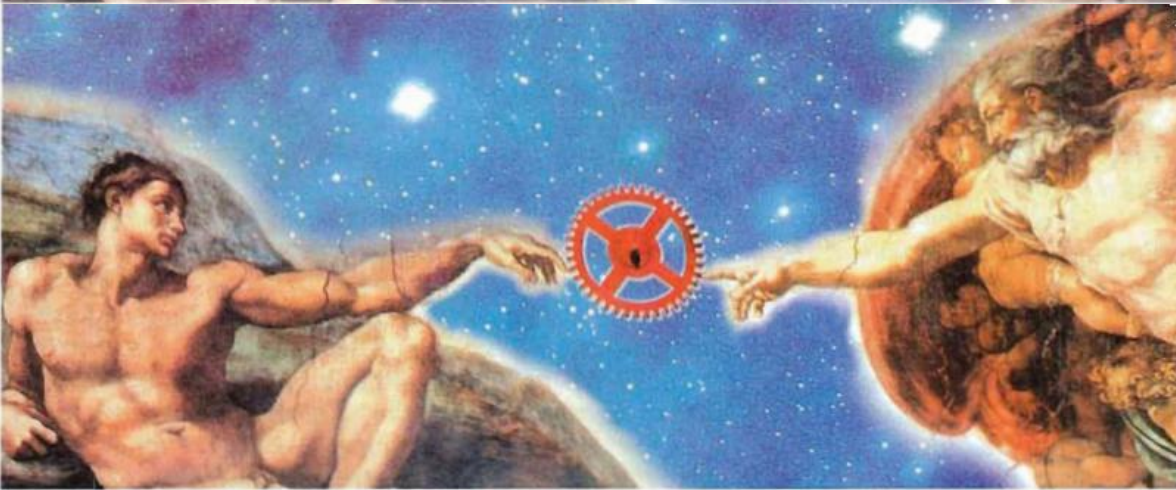
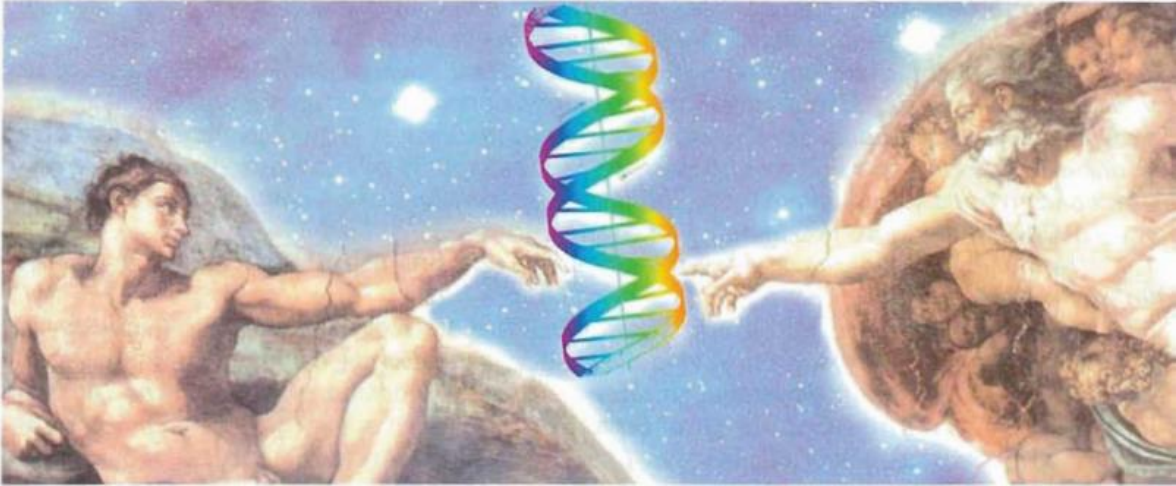
11 Θεωρώ ότι οι βιοηθικές επιτροπές πρέπει να επικεντρωθούν σε εξελίξεις που ενδέχεται να προκύψουν στο μέλλον και η μόνη πιθανότητα είναι η ανάπτυξη με κλωνοποίηση ανθρώπινων κυτταρικών σειρών. Να δημιουργήσουν ανασχετικούς μηχανισμούς σε μεγαλύτερα άλματα και να απαγορεύσουν απολύτως την κλωνοποίηση εμ-

**βρύων σε ανθρώπινη μήτρα. Ο-
πωσδήποτε όμως δεν πρέπει να
ανασταλεί η επιστημονική πρόο-
δος. Η ιστορία άλλωστε διδάσκει ό-
τι τούτο είναι αδύνατον. Είναι μεγά-
λη κατάκτηση η κατανόηση των μη-
χανισμών που ενεργοποιούν, κατά-
στέλλουν και επανενεργοποιούν τα
γονίδια. Η κλωνοποίηση είναι ένα
μεγάλο βήμα στο δρόμο για τη βελ-
τίωση της ζωής του ανθρώπου.**

**12 Τis Θερμοπύλες της ελευθερί-
ας μας δε φυλάττουν αποτελεσματι-
κά οι φοβικές μας προκαταλήψεις.
Μπορεί να τις φυλάξει μόνο το ελεύ-
θερο πνεύμα, οπλισμένο με τα ό-
πλα εκείνα που ο πολιτισμός και ο
ουμανισμός του εξασφαλίζει. Τότε η
κλωνοποίηση θα γίνει μια ακόμη
δυνατότητα του πολιτισμού και του
ουμανισμού.**

(Ν. Ματσανιώτης, 11-1-1998)

► Ο συγγραφέας αναφέρει στην πρώτη παράγραφο ότι οργανώνει το κείμενο σε τρία μέρη. Να εντοπίσετε τα μέρη αυτά και να δώσετε τους κατάλληλους πλαγιότιτλους.

- ▶ **Να διαβάσετε προσεκτικά την πρώτη και τη δεύτερη παράγραφο και να προτείνετε μια διαφορετική παραγραφοποίηση χωρίζοντας το κείμενο σε μικρότερες παραγράφους. Στην περίπτωση αυτή φροντίστε να κάνετε, επίσης, τις επεμβάσεις που νομίζετε ότι χρειάζονται, π.χ. προσθήκη διαρθρωτικών λέξεων/ φράσεων, για να εξασφαλιστεί η συνοχή μεταξύ των παραγράφων.**
- ▶ **Να επισημάνετε στο κείμενο φράσεις που βρίσκονται σε εισαγωγικά και να δικαιολογήσετε τη χρήση των εισαγωγικών.**
- ▶ **Σε ορισμένα σημεία του κειμένου ο συγγραφέας υιοθετεί ένα έντονα κριτικό ύφος. Να εντοπίσετε τα σημεία αυτά και να προσέξετε τις λέξεις /φράσεις που προσδίδουν**

έμφαση στην κριτική του. Νομίζετε ότι δικαιολογείται η υιοθέτηση ενός τέτοιου ύφους;

► Δοκιμάστε να αναδιατυπώσετε προφορικά ή γραπτά την ανασκευή της άποψης ότι η κλωνοποίηση προσβάλλει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια (§2 και 3). Προσέξτε ότι ο συγγραφέας χρησιμοποιεί διάφορα μέσα πειθούς, όπως επιχειρήματα, παραδείγματα και επιστημονικά τεκμήρια.

► Ποιοι είναι οι κίνδυνοι που μπορούν να προκύψουν από την κλωνοποίηση; Ανάπτυξε τις σκέψεις σου με βάση όσα αναφέρονται στο κείμενο και όσα επιπλέον έχεις ενδεχομένως υπόψη σχετικά με το θέμα.

► Να συνοψίσεις την άποψη του συγγραφέα για το θέμα της κλωνο-

ποίησης σε ένα κείμενο (10 στίχους).

► Ο συγγραφέας υποστηρίζει "η άγνοια προκαλεί φόβο και δημιουργεί προκαταλήψεις. Είναι συνεπώς ανάγκη να εξοικειώνεται η κοινωνία με τα επιτεύγματα της επιστήμης, για να μη τα φοβάται". (το τμήμα αυτό δεν περιλαμβάνεται στο απόσπασμα) Ποιες πληροφορίες αντλήσατε εσείς από το κείμενο; Σας βοήθησαν οι πληροφορίες αυτές να απαλλαγείτε από κάποιους φόβους ή από κάποια προκατάληψη;

► Να αναπτύξετε σε ένα κείμενο (2 σελίδων περίπου) τη φράση του συγγραφέα: "Η άγνοια προκαλεί φόβο και δημιουργεί προκαταλήψεις". Στο κείμενο σας προσπαθήστε να διερευνήσετε την ισχύ της παραπάνω άποψης σε διάφορους

τομείς της προσωπικής και κοινωνικής ζωής, ακολουθώντας τον τρόπο ανάπτυξης ενός δοκιμίου.

▶ α) **ντεντερμινισμός, ουμανισμός:** αναζητήστε την προέλευση και τη σημασία των λέξεων με τη βοήθεια λεξικού.

β) **θνησιγενής, κυοφορώ-ούμαι, εμφυσώ, καταρρίπτω, τραυματίζω:** να συζητήσετε τη μεταφορική χρήση των λέξεων, να τις συνδυάσετε με τις κατάλληλες λέξεις π.χ. θνησιγενής υπόθεση, εμφυσώ πάθος, καταρρίπτω μια θεωρία κτλ, και να σχηματίσετε φράσεις.

γ) χρησιμοποιήστε σε φράσεις τα παρακάτω ονοματικά σύνολα: επίμαχο θέμα, γενικόλογη διακήρυξη, ανασχετικός μηχανισμός, αναστρέψιμη πορεία, αποδεκτή εφαρμογή.

- ▶ **Να αντικαταστήσετε τις υπογραμμισμένες λέξεις με άλλες ισοδύναμες λέξεις / εκφράσεις :**
 - ...δεν έχει κανένα λόγο να προσφύγει στην κλωνοποίηση**
 - ...υπονομεύει το μέλλον τους**
 - ...η ανθρώπινη αξιοπρέπεια ευτελίζεται καθημερινά σε παγκόσμια κλίμακα**
 - ...δεν πρέπει να ανασταλεί η επιστημονική πρόοδος**
 - ...οι βιοηθικές επιτροπές πρέπει να επικεντρωθούν σε εξελίξεις**
- β) Να συνδυάσετε τις υπογραμμισμένες λέξεις με άλλες κατάλληλες, για να σχηματίσετε δικές σας φράσεις π.χ. προσφεύγω σε διεθνή οργανισμό, σε δικηγόρο κτλ., αναστέλλω την απεργία, τη λειτουργία, την έκδοση εντύπου κτλ, υπονομεύω το κύρος, τη θέση κάποιου,**

την οικονομία κτλ., επικεντρώνω το ενδιαφέρον, την προσοχή μου κτλ.

▶ Διαβάστε το παρακάτω απόσπασμα που αναφέρεται σε ένα άλλο επίτευγμα της βιοτεχνολογίας.

Η γονιδιακή ταυτότητα σε μικροσίπ

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ πρόοδοι όμως στη γρήγορη ανάλυση του γονιδιώματος, καθώς και η συγκέντρωση πολλών στατιστικών στοιχείων σχετικά με την κατανομή των γονιδίων στον πληθυσμό, εκτιμάται πως θα επιτρέψουν στους επιστήμονες να ελέγχουν κάθε ασθενή για δεδομένα γονίδιά του και να γνωρίζουν ποιο είναι το καταλληλότερο φάρμακο γι' αυτόν. Η κατασκευή ανάλογων μικροσίπ απαιτεί έλεγχο μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού, προκειμένου να

εντοπισθούν οι ποικιλομορφίες στην αλληλουχία των γονιδίων. Ταυτόχρονα, η συλλογή τέτοιου είδους πληροφοριών για το γονιδίωμα συγκεκριμένων ατόμων ανοίγει το κουτί της Πανδώρας σε ό,τι αφορά ηθικά ζητήματα. Υπάρχει πάντα κίνδυνος η πληροφορία να χρησιμοποιηθεί κατά τρόπο μη χρηστό. Ωστόσο, επιχειρηματολογεί ο Κοέν "η μάχη πρέπει να διεξαχθεί εναντίον της κακής χρήσης της πληροφορίας και όχι εναντίον της επιστήμης".

► Σκεφτείτε και συζητήστε τις επιπτώσεις που ενδέχεται να έχει στη ζωή του ανθρώπου η ανάλυση του γονιδιώματος. Για παράδειγμα σκεφτείτε με ποιους τρόπους οι πληροφορίες σχετικά με τα γενετικά μας στοιχεία μπορούν να επηρεάσουν τη ζωή του ατόμου στον το-

μέα της εργασίας και της ασφάλισης του εργαζόμενο ή ποια προβλήματα μπορεί να προκύψουν από τις πληροφορίες αυτές στις σχέσεις ενός ζευγαριού.

Ψυχολογικές και παιδαγωγικές επισημάνσεις για την χρήση της πληροφορικής στην εκπαίδευση

■ Το παρακάτω κείμενο είναι ένα επιστημονικό άρθρο που βασίζεται σε εισήγηση που παρουσιάστηκε στην Γ' εκδήλωση του Διεθνούς Κέντρου Φιλοσοφίας και Επιστημονικής Έρευνας (26-27/10/1991). Το κείμενο δημοσιεύτηκε στα πρακτικά της εκδήλωσης που εκδόθηκαν σε βιβλίο με τον τίτλο "Φιλοσοφία και πληροφορική στην εκπαίδευση". Το άρθρο αυτό διαφέρει, επομένως, από τα άρθρα που δημοσιεύονται στις εφημερίδες, τα οποία, όπως είδαμε, σχολιάζουν ή αναλύουν κάποιο συγκεκριμένο γεγονός της επικαιρότητας με σκοπό την ενημέρωση και τον προβληματισμό του

ευρύτερου κοινού. Πρόκειται για ένα επιστημονικό άρθρο που παρακολουθεί τις εξελίξεις της επιστήμης πάνω σε κάποιο συγκεκριμένο τομέα και που απευθύνεται κυρίως σε αναγνώστες με ειδικό ενδιαφέρον και γνώσεις. Διαβάστε το κείμενο προσεκτικά και απαντήστε στις ερωτήσεις που ακολουθούν.

1 Η χρήση της νέας τεχνολογίας της πληροφορικής στο σπίτι και στη σχολική τάξη έχει μια ιστορία περίπου δύο (2) δεκαετιών σε τεχνολογικά προηγμένες χώρες. Στη χώρα μας παρατηρείται τα τελευταία λίγα χρόνια ένα αυξανόμενο ενδιαφέρον για τη χρήση της πληροφορικής σε επίπεδο τόσο ανεπίσημο -ατομικό και οικογενειακό- όσο και επίσημο, δηλαδή σε επίπεδο πολιτείας. Όλο και περισσότερες

οικογένειες φαίνεται να αποκτούν για τα παιδιά τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές (H/Y, computers). Δεν είμαι σίγουρος αν η έκταση και η διάρκεια αυτού του ενδιαφέροντος είναι ανάλογες με την προθυμία, με την οποία αποκτώνται αυτές οι συσκευές (πρβλ. χρήση video, αρχές δεκαετίας '80). Από το άλλο μέρος, η πολιτεία έχει εξαγγείλει την εισαγωγή της σύγχρονης τεχνολογίας στα σχολεία με απροσδιόριστα ακόμη αποτελέσματα.

2 Η εισήγηση αυτή αναφέρεται στη χρήση της νέας τεχνολογίας της πληροφορικής στο σχολείο. Θα μιλήσω για την εισαγωγή του ηλεκτρονικού υπολογιστή (H/Y) στην εκπαίδευση, σε μια προσπάθεια να επισημάνω εκείνα τα σημεία που δεν έχουν μελετηθεί στο βαθμό που

**θα 'πρε-
πε, από
τη σκο-
πιά της
Εξελι-
κτικής
Ψυχο-**

**λογίας. Το ερώτημά μου δεν είναι
ποιο πρόγραμμα είναι καλύτερο ή
αποτελεσματικότερο, αλλά αν στη
χρήση του Η/Υ έχουν ληφθεί υπόψη
όλα εκείνα τα χαρακτηριστικά του
παιδιού -και όχι μόνον ο τρόπος
λειτουργίας της σκέψης του μέσου
παιδιού- ώστε να γίνει αυτή η δρα-
στηριότητα ελκυστική, ευχάριστη,
αποδοτική, αλλά και να προάγει
την ανάπτυξη του παιδιού στο συ-
ναισθηματικό, το γνωστικό, τον ψυ-
χοκοινωνικό τομέα και στον τομέα
της προσωπικότητας. Η σχετική βι-**

βλιογραφία είναι και διεθνώς σχετικώς λίγη και αποσπασματική και πολύ λιγότερη στη χώρα μας.

3 Η ηλεκτρονική τεχνολογία, ενός computer, χρησιμοποιείται - ή μπορεί να χρησιμοποιηθεί με τρεις (3) κυρίως τρόπους: (1) Για την επεξεργασία κειμένου (word processing), (2) για προγραμματισμό (programming) και (3) για τη διδασκαλία σχολικών μαθημάτων (computer-assisted instruction).

4 Στην επεξεργασία κειμένου ο Η/Υ αποτελεί το μέσο, για να γραφεί και να τυπωθεί ένα κείμενο. Η χρήση αυτή μπορεί να αρχίσει από τη στιγμή που το παιδί έχει κατακτήσει ένα μίνιμουμ της δεξιότητας για ανάγνωση και γραφή. Ωστόσο, η πρώιμη εισαγωγή της επεξεργασίας κειμένου στο σχολείο μπορεί να μην είναι επιθυμητή, γιατί ίσως ε-

μποδίζει την εξέλιξη των λεπτών κινητικών δεξιοτήτων του παιδιού. Είναι σίγουρα ένα θέμα που απαιτεί περαιτέρω έρευνα. Πάντως, για το παιδί της σχολικής ηλικίας που διαβάζει και γράφει καλά, η επεξεργασία κειμένου του επιτρέπει να πειραματίζεται με γράμματα και λέξεις: να γράφει ελεύθερα, να αναπτύσσει τις ιδέες του, έχοντας επίγνωση ότι μπορεί αργότερα να "ξαναδεί" το κείμενο και να επιφέρει όποιες και όσες αλλαγές επιθυμεί (Lewin, Boruta and Vasconellos, 1983).

5 Η δυνατότητα για κατασκευή προγραμμάτων με τον Η/Υ είναι αυτή που έχει αξιοποιηθεί λιγότερο από την προηγούμενη. Κι όμως, είναι η λειτουργία που προσφέρει περισσότερο στο παιδί την αίσθηση ότι ελέγχει τη συσκευή αυτή, αφού είναι ο ίδιος που της «υπαγο-

ρεύει» τι ακριβώς να κάνει. Έρευνες έχουν δείξει ότι ακόμη και παιδιά προσχολικής ηλικίας μπορούν (κάτω από την καθοδήγηση των δασκάλων τους) να προγραμματίσουν έναν computer και αυτό τους βοηθάει στην επίλυση προβλημάτων (Degelman et al, 1986). Μάλιστα, έχει βρεθεί ότι παιδιά 9-11 ετών μπορούν, πάλι με τον προγραμματισμό, να κατανοήσουν έννοιες της αφαιρετικής λογικής, κάτι που κανονικά θεωρείται επίτευγμα μεταγενέστερο στην εξελικτική πορεία του παιδιού. Τέτοια ευρήματα είναι ασφαλώς ενθαρρυντικά, αλλά θεωρώ πως πρέπει να αντιμετωπισθούν περισσότερο ως διερευνητικά των δυνατοτήτων της χρήσης του Η/Υ, παρά ως απολύτως σαφή και οριστικά.

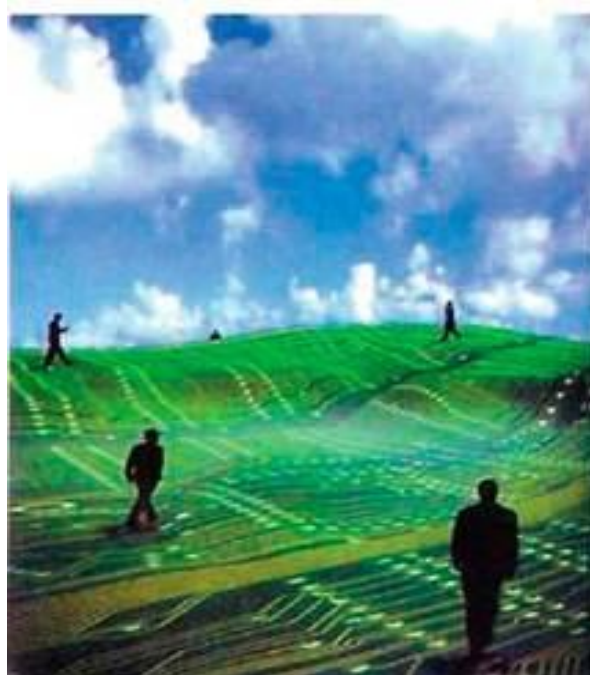
6 Εκείνο που είναι περισσότερο σίγουρο και αξιοποιήσιμο είναι το

εξής: Επειδή ο προγραμματισμός του Η/Υ προϋποθέτει ότι το παιδί είναι υποχρεωμένο να ανακαλύπτει τα λάθη του για να κάνει το πρόγραμμα να λειτουργήσει, η διαδικασία αυτή βοηθάει το παιδί να έχει ανά πάσα στιγμή επίγνωση των νοητικών του λειτουργιών στη λύση του προβλήματος. Αυτό είναι μια μεταγνωστική ιδιότητα και γνωρίζουμε πως η μετα-γνώση είναι ένα ώριμο αναπτυξιακό επίτευγμα του παιδιού που του επιτρέπει να ελέγχει τις ίδιες τις νοητικές του λειτουργίες (Παρασκευόπουλος, 1985). Η χρήση του Η/Υ στον τομέα αυτόν είναι και επιθυμητή και ωφέλιμη.

7 Η τρίτη, αλλά όχι λιγότερο σημαντική χρήση του Η/Υ, είναι η μεσω αυτού διδασκαλία μαθημάτων στο σχολείο, όπου τα παιδιά απο-

κτούν νέες γνώσεις ή και ασκούν τις ήδη αποκτημένες. Είναι ο τομέας με τις περισσότερες ίσως δυνατότητες, τουλάχιστον από άποψη απτών, άμεσων αποτελεσμάτων στη μάθηση. Συγχρόνως, όμως, είναι ο τομέας με τα περισσότερα προβλήματα, τουλάχιστον με την έννοια ότι πολλά που μπορούν να γίνουν δεν έχουν γίνει.

8 Ο κεντρικός όρος που θα μπορούσε να συνοψίσει τα προβλήματα αυτά και τις ελλείψεις στη χρήση του Η/Υ ως διδακτικού με-

σου είναι ο όρος ατομικές διαφορές, διαφορές δηλαδή μεταξύ των παιδιών σε μια σειρά χαρακτηριστι-

κών, όπως θα δούμε αμέσως. Τα παιδιά μιας σχολικής τάξης έχουν ασφαλώς πολλά κοινά χαρακτηριστικά, αλλά έχουν και αξιοσημείωτες διαφορές. Το θέμα των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του παιδιού μπορεί να θεωρηθεί ως το κρισιμότερο στοιχείο που θα καθορίσει σε μεγάλο βαθμό την αποτελεσματικότητα στη χρήση της πληροφορικής στην εκπαίδευση. Ο δάσκαλος μπορεί να επιφέρει όλες εκείνες τις τροποποιήσεις στη διδακτική του μέθοδο, π.χ. όταν διαπιστώσει ότι κάτι δεν έχει γίνει κατανοητό από τους μαθητές του, ή ότι δεν προχωρούν όλοι οι μαθητές του με τον ίδιο ρυθμό. Αφού ο Η/Υ δεν μπορεί να κάνει κάτι τέτοιο, θα πρέπει να προγραμματισθεί κατά τέτοιο τρόπο, ώστε να ανταποκρίνεται, όσο γίνεται, στις ανάγκες, τις δυνατότητες και

αδυναμίες κάθε μαθητή. Έτσι, ενδεικτικά, ένα πρόγραμμα μπορεί να είναι αρκετά ευέλικτο και να προσφέρει την ευκαιρία στο μαθητή να προχωρεί με το δικό του ρυθμό και να κάνει τις δικές του τροποποιήσεις στη ροή του προγράμματος. Παρακάτω παρουσιάζονται μερικοί από τους παράγοντες που δημιουργούν τις ατομικές διαφορές ανάμεσα στα παιδιά.

9 Είναι αλήθεια ότι στο θέμα της ηλικίας, μια σχολική τάξη δεν έχει σημαντικές διαφορές. Υπάρχουν, εξάλλου, προγράμματα που απευθύνονται σε διαφορετικές ηλικίες και χρησιμοποιούν υλικό και διαδικασίες περισσότερο ελκυστικές στη μία παρά στην άλλη ηλικία. Καλό, ωστόσο, είναι να υπενθυμίσουμε εδώ ότι με την αύξηση της ηλικίας παρατηρούνται αλλαγές σε μορφές

**γνωστικής συμπεριφοράς του παι-
διού, όπως είναι οι εμπρόθετες**

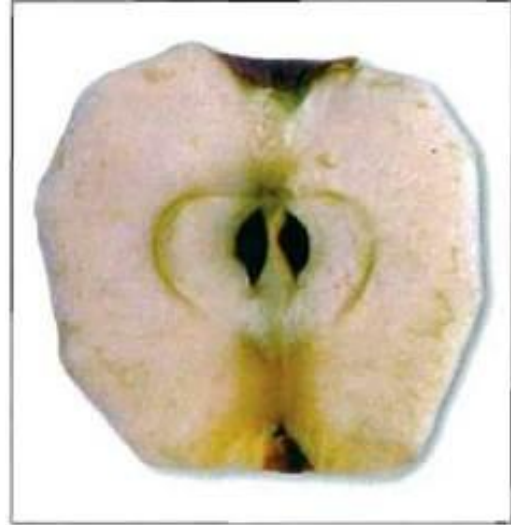

**σκό-
πιμες α-
ντιληπτι-
κές δια-
δικασίες,
η εστία-
ση της
προσο-
χής και η
χωρητι-
κότητα**

της μνήμης.

**10 Εκεί όπου οι διαφορές είναι εν-
τονότερες είναι στη νοητική ηλικία
των παιδιών. Με τον όρο "νοητική
ηλικία" εννοούμε το επίπεδο των
νοητικών ικανοτήτων ενός ατόμου,
άσχετα από τη χρονολογική του η-
λικία (Παρασκευόπουλος, 1992). Η
χρονολογική ηλικία μπορεί να συ-**

μπίπτει ή όχι με τη νοητική ηλικία (μπορεί να είναι υψηλότερη ή χαμηλότερη). Ένα παράδειγμα: Ένας μαθητής 14 ετών αναμένεται να λειτουργεί νοητικά

στο επίπεδο των τυπικών λογικών πράξεων, δηλαδή να είναι σε θέση να χειρίζεται όχι μόνο συγκεκριμένα δεδομένα της εμπειρίας του, αλλά και αφηρημένα, αφαιρέσεις δηλαδή της πραγματικότητας. Γνωρίζουμε, ωστόσο, ότι δεν κατακτούν αυτό το ανώτατο επίπεδο σκέψης όλοι οι έφηβοι. Στην πραγματικότητα, μόνον ένας (1) στους τρεις (3) ενηλίκους τελικά κατέχει πλήρως την ικανότητα για τυπική αφαιρετική σκέψη (Dulit, 1975).

11 Ένας άλλος παράγων ατομικών διαφορών είναι το φύλο. Όσον αφορά τη χρήση του Η/Υ, έχουμε

δεδομένα, σύμφωνα με τα οποία στην προσχολική ηλικία αγόρια και κορίτσια δείχνουν το ίδιο ενδιαφέρον για ενασχόληση με τον Η/Υ (Campbell and Schwartz, 1986). Ωστόσο, η προθυμία των κοριτσιών για "δουλειά" με τον computer στη συνέχεια μειώνεται. Ειδικά στα διάφορα ηλεκτρονικά παιχνίδια (με θέματα πολέμου και βίας) ο Η/Υ προσελκύει ελάχιστα τα κορίτσια, και αυτό ίσως να τα οδηγεί σε μια γενικότερη αρνητική στάση προς τον Η/Υ. Από το άλλο μέρος, υπάρχει και η υπόθεση ότι η αρνητική αυτή

στάση των κοριτσιών σχετίζεται με το ότι έχουν, σε σύγκριση με τα αγόρια, σχετικά μικρότερες επιδόσεις στα μαθηματικά και σε έννοιες κατανόησης του χώρου. Πάντως θα πρέπει να ενθαρρυνθεί η ενασχόληση των κοριτσιών με τον Η/Υ για το λόγο ότι, όταν το κάνουν, είναι το ίδιο αποτελεσματικά με τα αγόρια (Lockheed, 1985).

12 Ο ψυχοκοινωνικός τομέας στην ανάπτυξη του παιδιού πρέπει να παίζει επίσης κάποιο ρόλο στη χρήση του Η/Υ για μαθησιακούς ή ψυχαγωγικούς σκοπούς. Τα ερωτήματα εδώ είναι δύο: (α) Μήπως οι δραστηριότητες του Η/Υ είναι τόσο συναρπαστικές που απορροφούν το παιδί και το αποσπούν από άλλες κοινωνικές δραστηριότητες; και (β) Μπορούν τα παιδιά να ακολουθούν ένα πρόγραμμα διδακτικό με

τον Η/Υ λειτουργώντας ως ομάδα; Σχετικά με το πρώτο ερώτημα: Τα χαρακτηριστικά του Η/Υ είναι συναρπαστικά αλλά όχι τόσο, ώστε να αποτρέπει το παιδί από το να παίζει π.χ. με άλλα παιδιά (Campbell and Schwartz, 1986). Η απάντηση στο δεύτερο ερώτημα είναι μεν θετική, αλλά το θέμα χρειάζεται περαιτέρω διερεύνηση. Φαίνεται πως τα παιδιά μπορούν να απασχολούνται με τον computer σε ομάδες, αλλά δεν είναι ακριβώς γνωστή ούτε η αποτελεσματικότητα της ομαδικής αυτής δουλειάς ούτε ο ρόλος του παιδιού στην ομάδα.

13 Χαρακτηριστικά προσωπικότητας, όπως η εσωστρέφεια-εξωστρέφεια και ο ενδοπροσωπικός-εξωπροσωπικός έλεγχος του παιδιού είναι πολύ πιθανό ότι επηρεάζουν τη στάση προς τον Η/Υ και τη

συχνότητα της ενασχόλησης του παιδιού με αυτό το μέσον. Ε-παιδή η συστηματική και επιτυχή χρήση του Η/Υ, όπου το παιδί μαθαίνει να δίνει εντολές και να κάνει τον Η/Υ να "δουλεύει" για το ίδιο, δίνει στο παιδί την αίσθηση ότι "ελέγχει" το περιβάλλον του, υποπτεύομαι ότι μια τέτοια κατάσταση θα πρέπει να είναι πολύ ευεργετική για ένα παιδί με έντονο εξωπροσωπικό έλεγχο.

14 Ένας συναφής παράγων διαφοροποίησης των παιδιών είναι το γνωστικό τους στιλ, ο τρόπος δηλαδή με τον οποίο αντιδρούν στα περιβαλλοντικά ερεθίσματα. Υπάρχουν παιδιά που δεν μπορούν να εστιάσουν εύκολα την προσοχή τους στα σχετικά χαρακτηριστικά ενός ερεθίσματος (οι διάχυτοι τύποι). Άλλα παιδιά αντιδρούν αμέσως και χωρίς αναστολές σε ένα

ερεθισμα-ερώτηση (παρορμητικοί τύποι), ενώ κάποια άλλα αντιδρούν αργότερα και μετά από αρκετή σκέψη (διασκεπτικοί τύποι). Αυτός ο ιδιαίτερος τρόπος αντίδρασης των παιδιών θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη τόσο στην κατασκευή, όσο και στην εφαρμογή διδακτικών προγραμμάτων με Η/Υ, ιδιαίτερα όταν τα ερεθίσματα είναι σύνθετα και όταν υπολογίζεται στη ροή του προγράμματος ο χρόνος αντίδρασης του μαθητή.

15 Αν θέλουμε να ενεργοποιήσουμε ένα παιδί στη χρήση του Η/Υ για μαθησιακούς σκοπούς, θα πρέ-

ππει να του δώσουμε κίνητρα. Και θα είμαστε σε θέση να του προσφέρουμε τα καλύτερα κίνητρα όταν:

(α) Μελετήσουμε τη νοητική παράσταση (representation) που έχει το παιδί για τους Η/Υ και τη νέα τεχνολογία γενικότερα, τη στάση του απέναντι της, τι περιμένει από αυτήν και αν τη θεωρεί π.χ. ένα εργαλείο, ένα συμπλήρωμα, μια πολυτέλεια, έναν σύντροφο παντοδύναμο, κ.ο.κ. Δεν έχω δει πολλή έρευνα στον τομέα αυτό που τον θεωρώ πολύ σημαντικό, (β) Το δεύτερο πράγμα που απαιτείται για την αύξηση των κινήτρων στο παιδί είναι να έχουμε προγράμματα που θα:

- Είναι ελκυστικά (π.χ. ως προς το θέμα).**
- Έχουν σαφήνεια.**

- Είναι, ως προς τα θέματά τους και την τεχνική τους, συνδεδεμένα με την πραγματική ζωή.
- Ανταποκρίνονται στα παιδικά ενδιαφέροντα.
- Έχουν το στοιχείο του «νέου», του καινούριου, του απροσδόκητου.
- Προάγουν τη δημιουργικότητα του παιδιού, επιτρέποντάς του να δοκιμάζει, να πειραματίζεται.
- Προσφέρουν ξεκάθαρες απαντήσεις στο μαθητή και του ανακοινώνουν την επιτυχία του.
- Περιλαμβάνουν όσο γίνεται μεγαλύτερο μέρος του ψυχισμού του παιδιού (αισθήσεις, κινήσεις).

16 Ένα άλλο θέμα που θέλω να θίξω είναι το μορφωτικό-οικονομικό-πολιτισμικό υπόβαθρο των παιδιών (της οικογένειας ουσιαστικά), όχι απλώς ως έναν παράγοντα δια-

φοροποίησης των παιδιών, αλλά κυρίως ως ένα χαρακτηριστικό που τους μειώνει ή τους αυξάνει τη δυνατότητα χρήσης και αξιοποίησης της νέας τεχνολογίας. Και εδώ τίθεται το αποφασιστικής σημασίας θέμα του ρόλου της οικογένειας και των γονέων. Αν υπάρχει ο computer στο σχολείο -και δεν ξέρω πόσο γρήγορα και σε πόσα και ποια σχολεία θα υπάρχει- θα πρέπει να υπάρχει και στο σπίτι για "κατ' οίκον" εργασία. Αν ναι, σε πόσα σπίτια υπάρχει αυτή η δυνατότητα; Αλλά και όταν υπάρχει η οικονομική δυνατότητα αγοράς, θα πρέπει, για την αξιοποίησή του, να λυθούν θέματα, όπως η άρνηση ή η προθυμία, η γνώση ή η άγνοια, η δυνατότητα ή η αδυναμία των γονέων να διευκολύνουν το παιδί. Ερωτήματα

τέτοια δεν έχουν σχεδόν ή καθόλου απαντηθεί ούτε διεθνώς.

17 Πέρα από τους γονείς, ένας ενήλικος που η παρουσία του και μόνο έχει καίρια σημασία στη χρήση της νέας τεχνολογίας στο σχολείο είναι ο δάσκαλος. Ο ρόλος του δασκάλου της τάξης είναι σύνθετος. Ασφαλώς εκείνος εποπτεύει τη μαθησιακή διαδικασία, αφού χρησιμοποιεί τον Η/Υ ως μέσο για να διδάξει κάτι στους μαθητές. Είναι εκείνος επίσης ο οποίος μπορεί να αξιολογήσει την αποτελεσματικότητα του εγχειρήματος με τον έλεγχο του επιπέδου των γνώσεων των μαθητών του. Αλλά εκεί όπου η συμβολή του δασκάλου είναι πραγματικά πολύτιμη είναι ότι έχει τη δυνατότητα να παρακολουθεί στενά την πορεία και πρόοδο του κάθε μαθητή, είτε δουλεύει μόνος του με τον Η/Υ είτε

μέσα σε μια ομάδα, ώστε να επεμβαίνει εξισορροπητικά-διορθωτικά, όταν και όπου υπάρχει ανάγκη, για να καλυφθούν κενά, αδυναμίες ή παραλείψεις στη μαθησιακή διαδικασία.

18 Όσον αφορά στην κατασκευή των διδακτικών προγραμμάτων μέσω Η/Υ, η εμπειρία του διδάσκοντος είναι το ίδιο πολύτιμη. Αυτός θα παράσχει τις εγκυρότερες πληροφορίες για τα χαρακτηριστικά του σχολικού προγράμματος ανά μάθημα και για τον τρόπο με τον οποίο βλέπει τη ροή των μαθημάτων στην παραδοσιακή διδασκαλία, θα καθορίσει τις ερωτήσεις που συνήθως κατά-νοούνται δύσκολα από την τάξη. Όλες αυτές οι πληροφορίες θα καταστήσουν ένα πρόγραμμα Η/Υ πλήρες και αποτελεσματικό. Και για να συνοψίσω:

19 Ένα πρόγραμμα διδακτικό με Η/Υ, που έχει λάβει υπόψη του ότι το παιδί δεν είναι απλώς μια σκεπτόμενη μηχανή, αλλά ένα αναπτυσσόμενο άτομο που έχει συναισθήματα, κίνητρα, έναν δικό του τρόπο αντίδρασης, που ανήκει σε μια ομάδα με κάποιον ρόλο, που προέρχεται από μια οικογένεια με δικά της χαρακτηριστικά, ένα πρόγραμμα που επιφυλάσσει έναν ενεργό ρόλο στο δάσκαλο, αξιοποιεί την εμπειρία του και καθιστά τη διδασκαλία περισσότερο ευέλικτη και δημιουργική, είναι εκείνο που έχει τις περισσότερες πιθανότητες να πετύχει τους στόχους του.

Η. Γ. Μπεζεβέγκης, Φιλοσοφία και πληροφορική στην εκπαίδευση.

- ▶ **Τι προσπαθεί να επισημάνει ο συγγραφέας στο άρθρο του και ποιο είναι το βασικό ερώτημα που θέτει προς διερεύνηση;**
- ▶ **Νομίζετε ότι ο συγγραφέας είναι υπέρ ή κατά της χρήσης της πληροφορικής στην εκπαίδευση; Να δικαιολογήστε την άποψή σας με παραπομπές στο κείμενο.**
- ▶ **Συζητήστε, με βάση την εμπειρία σας, την άποψη του συγγραφέα ότι το φύλο είναι ένας παράγων ατομικών διαφορών που πρέπει να ληφθεί υπόψη για τη χρήση του υπολογιστή στην εκπαίδευση.**
- ▶ **Πώς κρίνετε την άποψη του συγγραφέα ότι η εξωστρέφεια ή η εσωστρέφεια επηρεάζει τη σχέση του χρήστη με τον υπολογιστή;**
- ▶ **Στο συγκεκριμένο κείμενο παρατηρούμε κάποια από τα χαρακτη-**

ριστικά του επιστημονικού λόγου, όπως την προσεκτική τεκμηρίωση μιας άποψης με έγκυρα επιστημονικά δεδομένα, την κριτική σταση απέναντι στη σχετική βιβλιογραφία, την επιδίωξη της αντικειμενικότητας. Ο συγγραφέας, πράγματι, προσπαθεί συστηματικά να τεκμηριώσει την κάθε άποψή του, παραπέμποντας σε σχετικές έρευνες. Από την άλλη πλευρά, όμως, αντιμετωπίζει κριτικά τις έρευνες αυτές και εκφράζει τις επιφυλάξεις του, όταν κρίνει ότι ένα θέμα δεν έχει εξεταστεί πλήρως και απαιτείται περαιτέρω έρευνα, για να συναχθούν ασφαλέστερα συμπεράσματα. Να εντοπίσετε στο κείμενο ορισμένα χαρακτηριστικά παραδείγματα.

► Η σαφήνεια και η ακρίβεια στη διατύπωση είναι ζητούμενα στον επιστημονικό λόγο. Ο συγγραφέας σε αρκετά σημεία του κειμένου διασαφηνίζει έναν όρο που χρησιμοποιεί ή επεξηγεί μια σκέψη του. Χρησιμοποιεί, επίσης, πολύ προσεκτικά λέξεις ή εκφράσεις με τις οποίες δηλώνει με ακρίβεια "τη στάση" του απέναντι στο θέμα που θίγει (π.χ. "ασφαλώς", "να αντιμετωπιστούν περισσότερο ως διερευνητικά" κτλ.). Να επισημάνετε κάποια παραδείγματα για τις παραπάνω περιπτώσεις. Προσέξτε ιδιαίτερα με ποιες λέξεις/φράσεις διατυπώνει τις επιφυλάξεις του.

► Η αυστηρή λογική οργάνωση χαρακτηρίζει γενικά ένα επιστημονικό κείμενο. Να παρατηρήσετε και να σχολιάσετε την οργάνωση

του συγκεκριμένου άρθρου. Είναι ευδιάκριτα τα βασικά μέρη του κειμένου (πρόλογος, κύριο μέρος, επίλογος); Μπορείτε σχετικά εύκολα να χωρίσετε το κείμενο σε νοηματικές ενότητες;

▶ Προσπαθήστε, τώρα, να αποδώσετε με ένα διάγραμμα τη συλλογιστική πορεία που ακολουθεί ο συγγραφέας στο κείμενο του.

▶ Να γράψετε την περίληψη του κειμένου σε 20-25 σειρές ή σε 200-250 λέξεις.

▶ Σε ένα επιστημονικό κείμενο συναντούμε συχνά ένα ειδικό λεξιλόγιο, δηλαδή τους ειδικούς όρους που χρησιμοποιούνται σε μια συγκεκριμένη επιστήμη. Να συγκεντρώσετε τους ειδικούς όρους που χρησιμοποιούνται στο άρθρο αυτό.

Ποιοι από τους όρους αυτούς νομίζετε ότι μπορούν να αξιοποιηθούν και στην καθημερινή χρήση;

▶ **Εργαστείτε σε ομάδες, για να καταρτίσετε ένα λεξιλόγιο σχετικό με τους υπολογιστές. Συγκεντρώστε λέξεις/φράσεις και ειδικούς όρους και συζητήστε τη σημασία τους, π.χ. επεξεργασία κειμένου, προγραμματισμός του υπολογιστή, λογισμικό, εικονική πραγματικότητα, κυβερνοχώρος κτλ.**

▶ **Οι νέοι στην εποχή μας έχουν τη δυνατότητα να εξοικειωθούν από μικρή ηλικία με τη χρήση των υπολογιστών, σε αντίθεση με τους ενήλικους που δεν είχαν ανάλογες ευκαιρίες. Παρατηρείται, λοιπόν, συχνά το φαινόμενο να κατέχουν ορισμένοι νέοι περισσότερες γνώσεις και δεξιότητες στον τομέα αυτόν α-**

πό κάποιους ενηλίκους. Συζητήστε σχετικά με τις επιδράσεις, αρνητικές και θετικές, που μπορεί να έχει το φαινόμενο αυτό στις σχέσεις των νέων με τους μεγαλύτερους, γονείς, δασκάλους και άλλους.

Ποια προβλήματα δημιουργούνται στις μεταξύ τους σχέσεις; Είναι δυνατόν, κατά τη γνώμη σας, με αυτά τα δεδομένα να αναπτυχθεί μια βαθύτερη και πιο γόνιμη σχέση ανάμεσα στην παλαιότερη και στη νεότερη γενιά; Αν ναι, ποιες προϋποθέσεις νομίζετε ότι απαιτούνται;

► Συζητήστε, με βάση την εμπειρία σας, ποια είναι τα πλεονεκτήματα και ενδεχομένως και τα μειονεκτή-

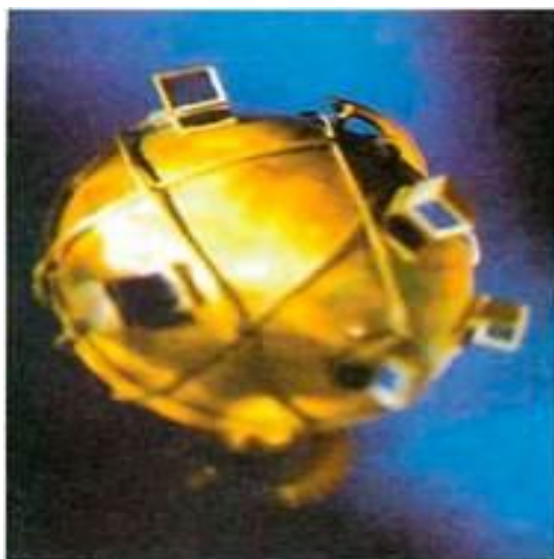
ματα από τη χρήση του Η/Υ για την επεξεργασία κειμένου.

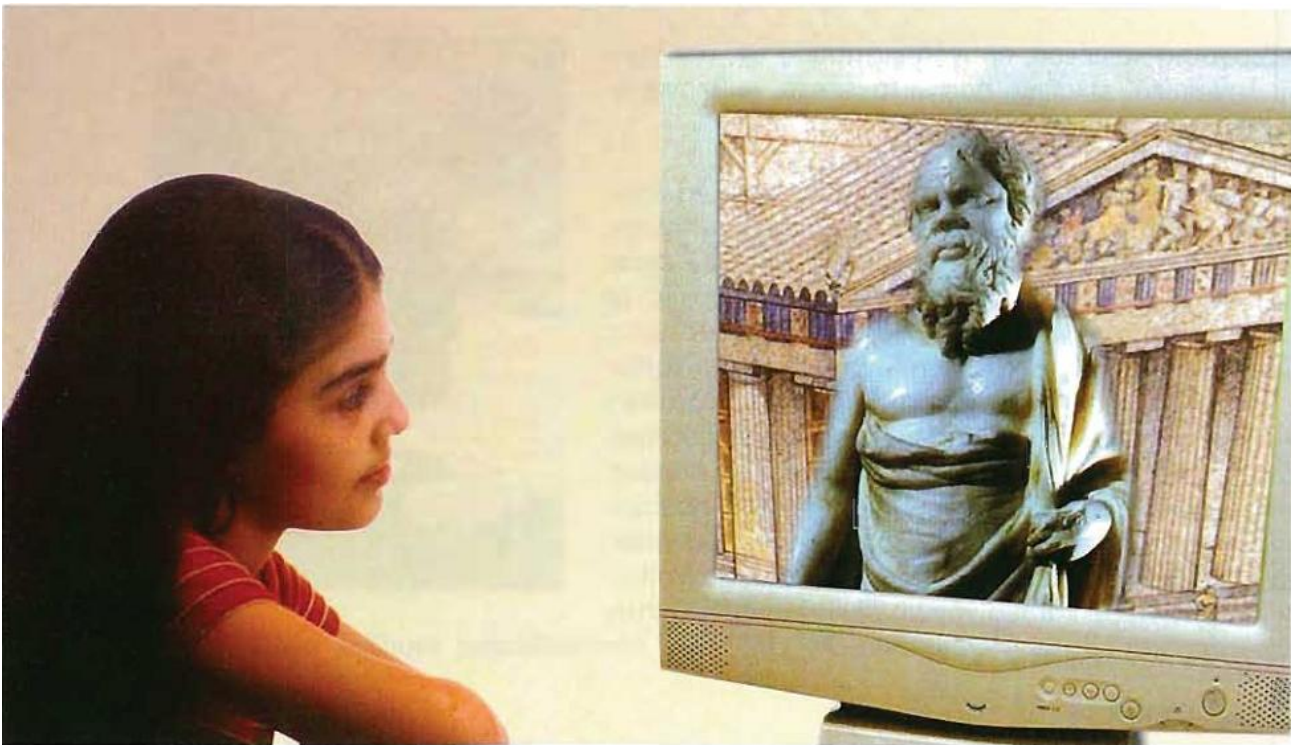
▶ Ο συγγραφέας αναφέρεται στην κατασκευή προγραμμάτων για Η/Υ από μαθητές. Ποια είναι, κατά τη γνώμη του, τα πλεονεκτήματα αυτής της εκπαιδευτικής δραστηριότητας; Αν έχετε ασχοληθεί με την κατασκευή τέτοιων προγραμμάτων, καταθέστε τις εμπειρίες σας.

Θέματα για συζήτηση και έκφραση/ έκθεση σχετικά με τους Η/Υ

▶ Συζητήστε σχετικά με τη χρήση του Η/Υ στη διδασκαλία των σχολικών μαθημάτων. Ποιες δυνατότητες μπορεί να προσφέρει η χρήση του Η/Υ; Ποια προβλήματα μπορούν ενδεχομένως να προκύψουν;

Για τη συζήτησή σας να λάβετε υπόψη, εκτός από το άρθρο που διαβάσατε, και τα παρακάτω αποσπάσματα.

Αρχαίοι φιλόσοφοι σε CD-ROM για μαθητές και φοιτητές

Ο νεαρός μαθητής βυθίζεται στην υπνωτική επίδραση της οθόνης του ηλεκτρονικού υπολογιστή του. Δεν "ζει" την περιπέτεια κάποιου ηλεκτρονικού παιχνιδιού, αλλά βιώνει την πρώτη του περιπλάνηση στα μυστικά της δικής του Λογικής. Το CD-ROM, στο μηχάνημά του, αναφέρεται σε αξίες πανανθρώπινες και αιώνιες, όπως η αρετή. Τίτλο-

φορείται "Λογοανάλυση", αποτελεί τον εναγκαλισμό της Γενικής Γραμματείας Νέας Γενιάς σε μια πρωτοποριακή μέθοδο προσέγγισης της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας και φέρει τη σφραγίδα μιας δυναμικής, διεθνούς, επιστημονικής ομάδας που εργάζεται υπό την εποπτεία -τι έκπληξη- ενός Έλληνα, διακεκριμένου φιλοσόφου, του Θεόδωρου Σκαλτσά.[...]

"Αντικείμενο" της Λογοανάλυσης, που βασίζεται στη μέθοδο Αρχέλογος, είναι ο Πρωταγόρας του Πλάτωνα που ήδη διδάσκεται στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Με το CD-ROM αυτής της πρωτοποριακής μεθόδου, "ακυρώνεται" ο πληκτικός και παραδοσιακός τρόπος διδασκαλίας, όπου αρχικά διαβάζεται το κείμενο και στη συνέχεια αναλύεται. Ο μαθητής εισάγεται απ' ευθείας

στο "δένδρο των επιχειρημάτων", που κρύβονται στο διάλογο, το οποίο είναι χωρισμένο σε δύο γενικές κατηγορίες επιχειρημάτων. Στη μια καταχωρίζονται οι απόψεις του Σωκράτη και στην άλλη αυτές του Πρωταγόρα.

Ο χρήστης καλείται να απαντήσει στα ερωτήματα που τίθενται από το κείμενο και να συμφωνήσει κάθε φορά είτε με τον Σωκράτη, είτε με τον Πρωταγόρα.[...]

Η "Λογοανάλυση" όμως αποτελεί και ένα ζωντανό πολιτισμικό αρχείο. Επειδή οι ιδέες διατυπώνονται σε συγκεκριμένο χωροχρόνο, ο μαθητής ή ο ενδιαφερόμενος ερασιτέχνης ξεναγείται μέσα από το Cd-Rom στον περιβάλλοντα χώρο, την Τέχνη, τη Θρησκεία γνωρίζει τα σημαντικά πρόσωπα και τα παγκόσμια φιλοσοφικά ρεύματα της επο-

χής. Για παράδειγμα, στην αναπαράσταση ενός σπιτιού της Αρχαίας Αθήνας, θα του ζητηθεί να ψάξει μόνος του τους χώρους -το πρόθυρο, τον γυναικωνίτη και τον ανδρωνίτη. Μαθαίνει με ποιο τρόπο ζούσε ο Σωκράτης, βλέπει τις προτομές των σημαντικότερων προσωπικοτήτων της εποχής, διαβάζει ένα σύντομο βιογραφικό τους.[...]

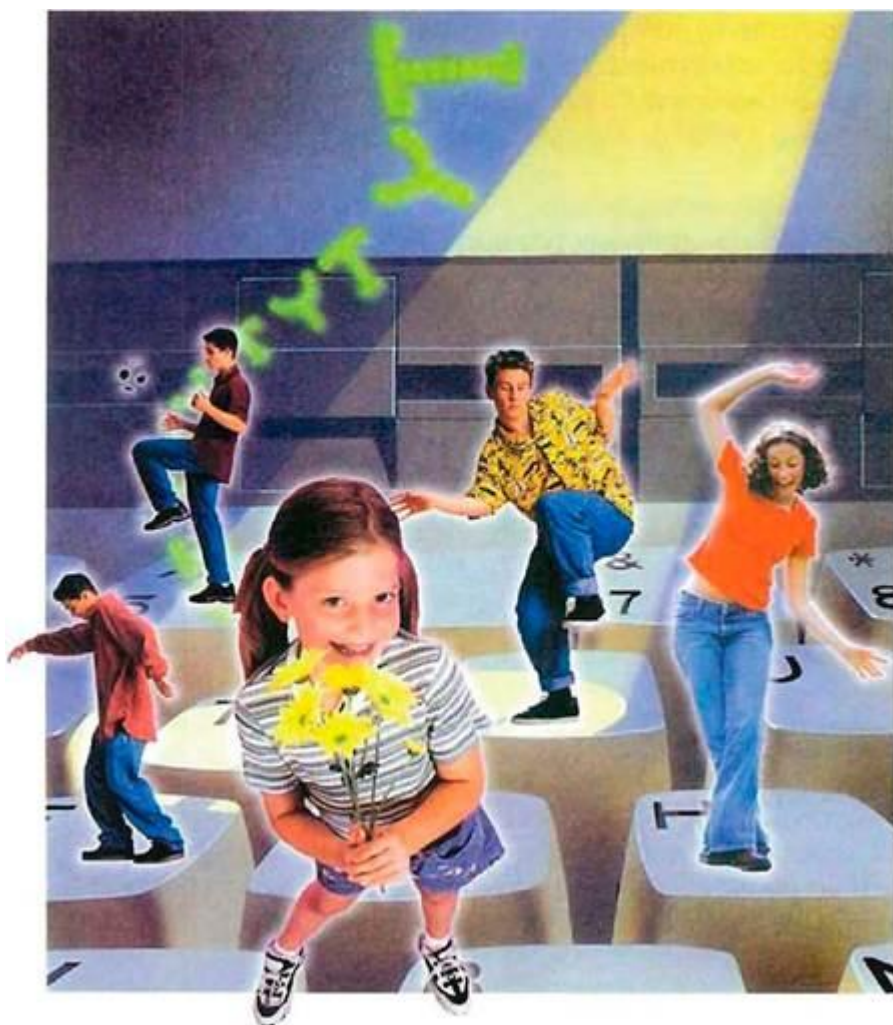
Η "Λογοανάλυση" ολοκληρώνεται και με ένα άλλο ειδικό πεδίο, τις ασκήσεις που χωρίζονται σε τέσσερις κατηγορίες: Τις φιλοσοφικές, που αφορούν στην επιχειρηματολογική ανάλυση· αυτές που αφορούν στην Ιστορία της Φιλοσοφίας· και τις απόψεις που πρεσβεύουν οι διάφορες φιλοσοφικές σχολές· στις πραγματολογικές ή πολιτισμικές και τις λογικές, στις οποίες εξετάζεται η ισχύς των επιχειρημάτων.

Έτσι, με τη "Λογοανάλυση", δεκάδες κουραστικές και ίσως αποθαρρυντικές ώρες ψαξίματος σε βαρείς τόμους και πάμπολλα διαφορετικά βιβλία, αναπληρώνονται από ένα ευχάριστο παιχνίδι.

Μ. Δεληθανάση (από τον Τύπο)

Συνεργατική μάθηση και ηλεκτρονικά εργαλεία

Πού βρίσκεται λοιπόν -για την καθιέρωση της συνεργατικής μάθησης- η συμβολή μιας μηχανής που αποσπά την προσοχή του χρήστη, σαν να επρόκειτο για άνθρωπο; Δεν ελλοχεύει, αντίθετα, εξαιτίας της χρήσης του υπολογιστή, ο κίνδυνος της ψυχοκοινωνικής απομόνωσης των παιδιών;

Μια πρώτη απάντηση σ' αυτό το ερώτημα θα μπορούσε να είναι πως η πραγματικότητα δεν είναι τόσο απλή, αλλά μάλλον

σύνθετη και αντιφατική. Κατά τα φαινόμενα, πολλές επιθυμητές αλλαγές είναι δυνατόν να προέρχονται από εκεί που δε θα το περίμενε κανείς. Ο σύγχρονος τρόπος ζωής (για τη διαμόρφωση του οποίου και η νέα τεχνολογία έχει έμμεσα το δικό της μερίδιο ευθύνης) μπορεί να έχει απομονώσει κοινωνικά τους

ανθρώπους στις "ανεπτυγμένες" κοινωνίες, όμως τα επιτεύγματα της πληροφορικής τείνουν συγχρόνως και να ανοίγουν τις κοινωνίες, να τις "δικτυώνουν" και να τις διασυνδέουν κατά τρόπο εκπληκτικό, μειώνοντας τον παραδοσιακό "εθνοκεντρισμό" των κλειστών κοινωνικών ομάδων. Ούτως ή άλλως, το αυθόρμητο ομαδικό παιχνίδι των παιδιών, για παράδειγμα, έχει προ πολλού εξαφανιστεί στην πόλη μαζί με την κατάργηση της γειτονιάς, την εμφάνιση της τηλεόρασης και των "επιτραπέζιων" παιχνιδιών, πριν από την επικράτηση του υπολογιστή. Τώρα οι μαθητές ανταλλάσσουν ή παίζουν μαζί παιχνίδια (πολλά από τα οποία τούς εφοδιάζουν με δεξιότητες επιβίωσης διαφορετικές από ό,τι σε άλλες εποχές), ενώ μέσα στο σχολείο εργά-

ζονται ομαδικά, τουλάχιστον ανά δύο. Η προοπτική διασύνδεσής τους με τοπικά ή διεθνή δίκτυα και με ηλεκτρονικά ταχυδρομεία, καθώς και της συμμετοχής τους σε εξ απόστάσεως συζητήσεις, συσκέψεις και διάφορες άλλες συνεργασίες μέσω του υπολογιστή, υπόσχεται ορισμένα πρόσθετα πλεονεκτήματα, όπως είναι η άρση του εμποδίου των απόστάσεων και των περιορισμών που τίθενται συνήθως στο χρόνο, μέσα στον οποίο πρέπει να εργαστούν όλοι όσοι έχουν συγκεντρωθεί στον ίδιο χώρο για ένα κοινό έργο. [...]

Τελευταία όμως έχουν γίνει πολλές μελέτες και ερευνητικές πειραματικές εφαρμογές, που δείχνουν ότι υπάρχουν για όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης εξαιρετικές δυνατότητες προώθησης της συνεργατι-

κής, αλλά και γενικότερα της ολοκληρωμένης προσέγγισης της μάθησης μέσω της χρήσης προγραμμάτων υπολογιστών, τα οποία βέβαια έχουν σχεδιαστεί για το σκοπό αυτό. [...]

Α. Ράπτης - Α. Ράπτη,
Πληροφορική και Εκπαίδευση

Διαθεματικές δραστηριότητες:

παιδαγωγικά παιχνίδια και προσομοιώσεις

Μια από τις πολλές εφαρμογές εκπαιδευτικού λογισμικού, που είναι κατάλληλο για χρήση στο σχολείο ή και στο σπίτι, είναι και τα λεγόμενα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Παρόλο που ο όρος μάς παραπέμπει σε ψυχαγωγικές δραστηριότητες,

στην πραγματικότητα περιλαμβάνει ένα -περισσότερο ή λιγότερο- ευρύ σύνολο δραστηριοτήτων, που παρέχουν υλικό για την άσκηση –επομένως και την ανάπτυξη- ορισμένων δεξιοτήτων που διαθέτουν τα παιδιά σε χαμηλό ή λανθάνον επίπεδο.

Οι γνώσεις και οι δεξιότητες αυτές όχι μόνον αποκτώνται σε ένα περιβάλλον ομαδικής συνεργασίας, αφού παίζονται με τουλάχιστον δύο παίκτες και ορισμένους θεατές, αλλά και είναι δυνατόν να αγγίζουν το περιεχόμενο πολλών γνωστικών αντικειμένων, προωθώντας έτσι την ολοκληρωμένη, διαθεματική μάθηση. Οι προσομοιώσεις έχουν πολλά κοινά με τα παιχνίδια, μόνο που συνήθως τα τελευταία είναι σκηνοθετημένα με κάποια παραμυθητικά και παιγνιώδη στοιχεία, που δίνουν

κίνητρα για την επιδίωξη γνώσεων και την επίλυση προβλημάτων. Οι προσομοιώσεις αντίθετα διατηρούν πιο ξεκάθαρο το επιστημονικό πνεύμα του πειραματισμού [...]

Ένα παράδειγμα είναι το πρόγραμμα προσομοίωσης "The Oregon Trail" (ΟΤΑ, 1988) το οποίο βά-ζει τους μαθητές στο ρόλο των πρωτοπόρων του παρελθόντος και μέσα από περιπέτειες τούς εμπλέκει σε δραστηριότητες και προβλήματα που έχουν σχέση με διαφορετικά γνωστικά αντικείμενα, εκτός από την ιστορία, όπως τα γλωσσικά (γράφουν και εκδίδουν εφημερίδα με σχετική αλλά ποικίλη ύλη), τα μαθηματικά (κάνοντας αγορές για το ταξίδι και συναλλαγές που απαιτούν υπολογισμούς), τα καλλιτεχνικά, (ζωγραφίζουν χάρτες και εικονογράφηση για την εφημερίδα),

**βιοφυσική και τη γεωγραφία (μελε-
τούν το κλίμα, την άγρια φύση, τα
ζώα και τη διατροφή κατά τη διάρ-
κεια του ταξιδιού), τη μουσική (τρα-
γουδούν τραγούδια της εποχής)
κ.ά.**

**Α. Ράπτης-Α. Ράπτη,
Πληροφορική και εκπαίδευση**

Γραπτή εργασία για το σπίτι

Απευθυνθείτε, ως δεκαπενταμελές συμβούλιο, σε εταιρεία που εμπορεύεται ηλεκτρονικούς υπολογιστές και προσπαθήστε να την πείσετε να διαθέσει, σε εξαιρετικά χαμηλή τιμή, ένα σημαντικό αριθμό υπολογιστών σε μαθητές του σχολείου σας που επιθυμούν, αλλά δεν έχουν την οικονομική δυνατότητα να αγοράσουν δικό τους υπολογιστή. Φροντίστε στην επιστολή σας να τονίσετε τις δυνατότητες που μπορεί να προσφέρει ο υπολογιστής σε ένα νέο άνθρωπο.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τόμος Ε΄

2^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Ιστορία του Δοκιμίου.....	5
Άρθρο.....	15
Άρθρο και Δοκίμιο.....	41